

Lwowska Narodowa Naukowa Biblioteka Ukrainy im. W. Stefanyka.

Odział Rękopisów

Zespół (fond) 9

ZBIÓR RĘKOPISÓW RÓŻNEJ PROWENIENCJI

137. Bronisław Zamorski, polski historyk i publicysta. Materiały archiwum osobistego (korespondencja, utwory literackie różnych autorów itp.). 1872 – 1894.

Cz. 1

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

о/н № 137 а, б

Львівська бібліотека НАНУ
рукописів
137

9.

Papiery
Kamorskiego Br.
Korespondencja
1872-1894

Литература
ВІСНІВКИ
№ 132 а

о/н- 187

Заморський Броніслав, пол. історик
і публіцист

Матеріали особистого архіву (лис-
тування, збірка літ. творів різних
авторів тощо).

1872-1894

183 арк.

м. пол.

Списокъ офицерскихъ
мечей Пана. Захаревича
Коллеж. Секрет. Оксб.
(1892 и 1893)

Списокъ Захаревича №
Ауд. Математическаго 1894

Korespondence
M. Hammerstein
1842-1891

Zamorski Bronisław: (red., "Gazeta Dniwska")

L.

Korespondencja

Baranowski Bolesław	1881	1
Bliżynski Józef	1885 i t. d.	3
Bubrzynski Stefan	1886	3-
Darowska M. M.	1876	1
Darowski Mieczysław	1886-9	5
Giller Agaton	1874-1887	10
katax. tenże do M. Darowskiego	1885	1
" " " " " " " "	1886	1
(2) " " " " " " " "	1884	1
" " " " " " " "	(Kopie)	1
Goczałkowska Julia	1893 (?)	1
Kohn G.	1872	1

Kubacki t. d.

Lenicki, ²	1880	1
Orszki J. redakcja "Postępu" (Wiedoi)	1863	1
Radziejewski Wł. Bytom,	1885 (?)	1
Sapieha Adam	1880	2
Stalonski P. Cieszyń	1882	1
Wicherell, Kraków.	1890	1
Winnicki Tomasz	1882	1

Kybranowski Aleks.	1891	1
Wysocka Michalina	1886	1

Zamorski Bron. List do A. Mateckiego, 15/V/1894 w sprawie 29 kopie sgu

Lenicki

21/1886, 1863

ofiarowanych, Ossolinec

2

Lwów, 7. Listopada 1874

Dzień 27

Do anonimowy Panie!

Dopiero dzisiaj odpisywać Panu a sta tego tak późno,
bo od niedzieli ruszamy w Toskanę leżąc zbirony choroba.

Dzisiaj wręczę ci całokształt lepię, pióro stryżymos' mój
w rękę, więc proszę kłopotliwie odpowiedź na list,
który odbratem w Paridiermika.

Co iż tyre obraca, który Pan opiarowatei do Rypen-
wpla, nie mogę zapisać iż jego odbraniem od p.
Krasyniskiego. Formę iż do niego udaj, odwiedź
mi, iż nim iż za restauracją, która iż obraca
Stuga i morozną, należ jakesi summa, iż natural
nie, dopoki nim tej summy nie zapłacę, obraca
mi może oddać. W obr. takiej odpowiedzi, nie-
porozumie mi nie innego, jak zostawić bra-
nowneum Panu, brat wstawnego rozmówienia iż,
obierania z panem Krasyniskim, i odbrania obracę
jeden zawsze twarz pan w intencji opiarowania
go do Museum w Raperowpla.
Co iż tyre waznego interesu, to jest powrotania poru

proszę Komitet wzięćki krewygo jenersta
Beura, nie moze stuzyc mojemu podrodulstwem,
nie wiem bowiem, gdzie ten Komitet rozdyje.
O ile moje wiadomosci sięgają, skutki poruczenia
nie zwłok jenersta na miejscu wzięćki jest
juzze bardzo daleko - i dotad niewiadomo, czy
Turcy wydadzą jego zwłoki.

Proszę przyjęć wyżej naczeka i podziękować

Agata Gilley

Hanibawów, 14 Września 1885

Szanowny Redaktorze!

Pisał do mnie Józef Żubicki, że pan zgodzi się na warunki, jakie w imieniu mojem przedstawił, drukowania dwóch rękopisów: jednego p. t. Do ortatniej kroyli kraj (powieść); drugiego p. t. Omanki dramatu irarodziejki Tomarza Olińarowskiego. -

Pierwszy z tych rękopisów przysłał panu. Jest to powieść omiata na tle rzeczywistych wypadków naszego w 1863 r. powstania. Pisał ją brat mój, który mieszka w Królestwie polskiem i z tego powodu na utworach patriotycznej treści podpisuje się moim pseudonimem. I ja wzywem wreszcie tego pseudonimu, - rożnica jest ta, że ja przed wszelkim kolita stawiam literę B. on zaś pisze imię Stefan Janu owicz.

Wartości tej powieści sam pan ocenić. Dawaters, że do wypania kilka naszym kółkom i pisarcom znakomitym - i podawali uwagi teled treści, jake forme, w do jzyka zaś narwali go piękny i uroczym. -

Wobec tego jest mi wyrobek - SD reżisera za tę powieść. Ze względu jednakże chwastowej potrzeby autora, upraszam o jak najprędze udzielenie pod moim

adresem pieniędzy. Co do odbitki, — sam pan
z Jęży Języc. Ja pragnęłbym, ażeby pan pole-
cił zrobić odbitkę tej powieści. Kierownik pa-
tryotyczny stał się reprezentowany w dziennym
piśmiennictwie. Mógł nam go podtrzymać i
rozszerzać jeżeli chcemy podjąć i wykonać na-
szego naradz. W Opisniku Domowca przewyższa
to powieść kilka tysięcy wól, — gdy będzie wydana
w osobnej książce i tanio sprzedawana, wyprai 1/2
będzie kilka dziesiąt tysięcy wól. — Jeżeli będzie
odbitka, uproszę o 30 exemplary dla Krowczy
i przygotować. Sprzedaż odbitki wróci wydatki
poniesione na zapłacenie honorarjów — więc ten
wzrost powinien być zachęcił pana do zrobienia
odbitki.

Gdyby ta powieść panu nie podobała, lub też gdyby
sta innym, mnie ^{nie}ciermiężył przygotować niestety
jej drukować, uproszę pana o odstąpienie mi

rękopisa. Jest to jedyny exemplar, gdyż reszta
 zamienoweną została przez autora.
 Wydrukowane pod tytułem Agustka Domowey,
 tych stron: „Rękopisy nierurowcają i; ten nirowca.”
 powstrzymało mnie od przedania przez kółko
 artykułów, jakie posiadałem i ubieg, i w razie
 niedrukowania, zutrudono wskaza. Radzi
 wyrazić te utwory jako wyrazy. Piśmo wdrumne
 które drukuje artykuły pisane szybko, bez pracy
 i trudności, - może je nirowca! w razie niedrukowania
 bez wyrażenia autorski i ichy i ichy; - pi-
 smo literackie, naukowe nie powinno grozić
 nirowca. Artykuły do takiego piśma wyrażone,
 nie są improwizowane na poside, ale wyrażone
 moralnie; i tego wyrażone, - autor może
 nie może narazki na ^{nirowca} i ^{nirowca} nirowca, ^{nirowca}
 go może pracy kontrowal, w razie nirowca
 go przez nirowca.

Stanisławów. 10. października 1885

Pracownicy pami!

Terazemnie dziękuję za wiadomości przesłane mi w ostatnim liście. Zainteresowały mnie wiele i objęły.

Ugnisko Domowe będzie wcale mierzwił popierać, wna-
ją bowiem za porządane sta sprawy polskie, dołącza
i zarady, jako pan rozumiesz. Już pisalem do Kumpers

podkrepa w Parpiz krótkie zalecenie wzmianki, wkrótce
zai napiszę więcej, to artykuł sprawozdawczy o Domowym

Ugnisku, Wormowach i w liście nierazem więcej zale-
mei zalecał Ugniska. By skrawna moje wydział

przezdany skubek i przypowoz pami przymierzeniów?
Miewiem, - ale zapewniam, że w tymże będy mógł
zrobić, - to zrobić, abyli si chemikalowice przypowoz

wydawnictwa pami.

Korespondencja o przygotowania do obchodu jubileusz
Duchobitki w Krakowie, nie napisalem, że Fe-
lix Lewicki, który był duszą organizacyjną ten obchód

komitetu, prosił mnie, abym naprowadził do dziennika
wiadomości o jego uchwatach. Ukazał si przesłany ze strony
Stanisławów, - chciał mi tak, że o obchodzie do-

wiadomości si dopiero w ostatnim dniu. -

By przypisać pan powieści „Do ostatniej Kropli Krwii”,
i czy by dawał ją drukować? Wierze goręco mi chęć

lub nie mógł drukować, proszę o zwrot odpowiedni.
Im prościej nadaję tem lepiej, autor bowiem zgłosił si
do innego pisma, potrzebuje też przededy -

Dramat Obrazu Wskroś Omanki przypisaną, przesłan.

Sprawdzilem z oryginalnym i opowiedział zapewniam.

Chciałbym, aby dramat ten był wydany z przedmowa.
Przedmowa napisatem w formie listu do Pana
jako redaktora Agnieszka Domowego. Nawiąskę Pana
wypisatem i pomyśl o zachowaniu go. Głęboko jednak
nie pozwolił na użycie nawiąskę w tym celu, więc
przekazał ją w rękopisach.
Przypominam też prośbę o oddanie całej 2 powieści, jak
i dramatu. Będą one wstawić Pana, więc tylko
najwyższe prośbę po 50 exemplarzy jednego i drugiego
druków. Z sprzedawcy oddać, wcielić i Panu nakładem,
wypłacone honorarium. Do rozprowadzenia w Sankt-
Петербургу, w Krasnodarze, w Czernowicach, i w Petersburgu
jako też na emigracji rozprowadzić Panu i pomyśl
jakim, że kilkadziesiąt exemplarzy potrzebuję sprzedać.
Kilka dni temu Bartolomiej w Krakowie wysłał mi
drukując w przedmowie historiam, artystycznym wstawić
w oddaniu i tym sposobem, jaki Panu wstawić, to
jest z sprzedawcy oddać, pokój w oddaniu rozpisania,
wypłaconem Panu, i nawiąskę honorarium za
powieści i dramat, za każde po 50 rmb. Planu-
rarium za powieści oddać bratu; z honorarium za
dramat potrzebuję miary w oddaniu, resztę
oddać bratu, oddawanie, i wysłać go potrzebuję
emigrację z 1865, więc ona o tem i wstawić na to

zarząd. Gdyby więc mógł ten projekt to kwoty,
był bym ci, jak i ona wstę z obowiązanym i za ten
perspektyw. postaraliby się wynagrodzić i tak
bezpłatnie prace.

Na tego pan nie wątpisz trzeci każdego numeru
Agnieszka Domowey w Dzienniku? Jest to bardzo
skuteczny sposób zalecania piśmi. Niepuszej i
pan na obstrukcje redaktorów, i będzie zamierzał
pisać rury, - ten wóh dale, jak wóh przebieg gimnazj
materyjny, wynik i, przewodnie gimnazj
który do wrytkich nasupim w dworku, w Krakowie
w Poznaniu, nawet w Messzawie wszysta dnku
wany ypis rury tego ipowodu nizwa pekerbudki
Kraj, i wóh inny piśm z przewodnie. -

by wóhno przyniósł i o opór Agnieszka Domowey
węz na wytku, biblioteki Rappera z wytku
tam bę powinno, wóh świadectwa z z naw
da i wynabranie i wóh i potęgowia duka
prawdy i niepodległości; wytku by powinno, wóh
materij w historji oswabadzania i Polski kasji
i wóh by ten powinno, may na wóh cechy
czera, a wóh ropim Agnieszka Domowey. Rappera
wóh gromadi rozpętkuj materij o historji
trwale wóh wóh niekt nerz niekt, - niekt
rekapim, at katni katni, rekapim. Dobne
byty, arby i piśm wóh ten is may idwet.

Poznaj pan pod adresem: Mr. Josef Radomski
(Na Museum) à Rapperswil. Canton St. Gall-
len. Suisse.

Auter powiesci kuculskis w Stanistawowi narzuta is
Turczynski nie Turkawski. Jest on doktorem leczna-
rym naukowymskoy. Gof go zobacz, - powiem mu
o propozycji pana.

propozycji pana wydawanda brosur polityczny. w formie
mieszczaniny wydatku, przyslaneky i cesty uwa, - bez
trzeba by i wyprawy wyphasi' o fundusz na to wyda-
nictwo. Powiesci' dotry pat mysls wydawanie powiesci'
z epoki porobitowney, historigoney, tracy. Gofy by wydawa-
powiesci' tey radejs i mejs. Ja mam dwis, ktorych
w skadke mego zalenia, z wielka uwa pisal' powiesci' tey
radejs.

By pan znasz mojs publikacya p. p. Polaka w Mosku. Jest
to chwil' wspomnie' i j' wyprawy i pamiatnikow do dziejow
naszego wyjasniania sie, wyprawy dwa tomy. Obecni
chwaliby wyda' trzeci' tom tej wazney publikacyi. By
nieznasz pan chetnego wydawcy?

w Paryzu przyniesi' porowadnik w sporadcy wy tej w zbieraniu
prenumeraty na Wzrostku Dniowce: Adolf Bliff; j'ich
go o to poprosz. Prosz, mi nie darsz, by mam do wasz
pisar' w tym interesie?

Lacz wyprawy wasz; przyslan' panu bratowki porowadzeni

Agatus Gilley

7
Stanisławowi 2 listopada 1885

Przeuroczy i kochany panie Mieczysławie!

Nikt do mnie z durnym nie pisze. Należ-
ty moje nie mogą Jurekowi się odpowiedzieć,
nie wiem więc, co się u Was dzieje.

Pomyślałem i innymi pisałem do Zamorskiego
porozumując się raz powodzi między brata do
ostatniego kłopotu kłoni; drugi raz porozumując się
dramat narodowyński Olszewskiego „Oman-
ki”. Na pierwszy list odpisał mi; na drugi
nie. Nie wiem więc, czy się mu postawa jaką
podobały, czy będzie je drukować w Opisach
domowych, czy się zgodzi na warunki, jakie
mu podałem?

Co do tych ostatnich, mam powód do przekonania,
że się nie zgodzi na nie, to już na wypro-
szenie honorarium (500 rub. za powodzi i 500 r.
za dramat, z których połowę musimy ci odstąpić
na rękopis, resztę mam postać ubiegły emi-
grantów) — to prosiłem go, żeby mi w a con-
to przysłał, jak najprędzej. Nie przysłał, więc
zjadł umiarkowanie, że warunki od razu. Jeżeli
nie, domyślę już prawdziwą, w takim razie
niechaj mi rękopis, jak najprędzej,
bo wiele mi tylko nimia zależy na tem,

aridy wstanie tenar miedzi pismoladze.
Zjedzi on nie chce lub nie more nabyci;
perle do innego pisma, chodzący do Druca
nika Permanenskiego albo do Tygodnika pami
Pradwisłozki. - Powiedziatem, że wiele na
tem mnie zaley, - bo mam taki z pedney
okropimna plak z drugiego kwarta do udebra-
nia, reoty rei' murey odeter' brata; i' woy'
emigrentu i' on i' ona 19 w wiskozij po-
frubri i' prony murey o porypud. - Jak rei'
ja potrubny, do i' ci' powiedziaci, że pinter
bez gorna, pitny rei' pinter wypraga, aby
jednat raver do kotomni, a nie mam za
co, interos, w' kłivoy propoziti' lotadka
zaley.

Prony ci' murey kuchany pami Skrypta-
murey, raver i' zobary i' p. Zamontka
, 'dowiedziaci i', plak murey stopy. Zjedzi
kdy i' drakowai', w'edney' chodai' woi' hu-
morarym nadejty murey, ale raver, bez

uzbogania, - jeciki sei nre bedni drukowei,
 nickej rzkopim jedu i drugi odda ci a. Ty
 badi' Tarkew adestai' mi go.
 Imunby to los prawowulka prwa. Obecnie, nar-
 lezy i mi od tresch prym honorarijus a
 nre muzi i go duczekai' -
 Obiecatem Zamorskiemu propytai' bezpstatnie
 w Ogniska domowej nielkoni ukworyj poc-
 tjome brata mego, - jwinsey rai' propytai' ma-
 i innych autorow prace. Na porzadku poz-
 Tam nre Tardij widem brata mego j. b.
W urky dwee. Zatacam go i prace liz',
 abyp' nre go wzoryt. Jeciki i nre podobu,
 nickej go drukuje - bezpstatnie.
 Preproszam li' kochany i drugi panie
 Muzystawie, ie trudu li' mojemu
 sprawami. Nickej muie wyptamewy
 klapotliwe moje postawienie i osamot-
 nienie. -
 Zyciworyj Materem kwoj puz lubi ukw-
 lony, wytam z nielkoni referens. Wmowem

dobro pisać, - trzeba więc koić się
pamięcią i doprowadzić go aż do naj-
nowszych czasów.

Przez to pisać napędzając w pamięć
porównanie, nawiązanie i pisać przez to.

Franciszek Kopernik i jego na astmę. Jest
myślenie, przeto tobie porównanie,
nawiązanie i nawiązanie moją i Janina.

Przyjmij w pamięć dróg i kochany pamięć

Wszystko wypisywać i nawiązanie,
bractwa i nawiązanie z porównaniem.

Agaton Gillen

tworzenie, jakby się mówiło, miłoszą zawzięci
o nim. Należałoby zaliczyć go wryteluikom.
Kornel Ujejski w liście do mnie piszącym wyprosił
się o kurpione plotkaczem w Parpi z najwiękšoumi
potraktami, narwał go organem wryte polskiego
Incha i usnał za ruz widke dla sprany narowduy
pożytking skawanie o jak najwiękšone wosurzenie
tegu pima w kraju.

To pismo puz pana redagowanem za mało pisa
Szemski. Znajde lewistka pisaqet w redakcyi pima
wdrimnyd, potrzebna potai kerdy redakcyi spis treści
w każdym numerze Agniska Domowego. Teraz wosłesna
truba jak najwiękšy przypominai się publikowid, bo
puz Aole za parzem.

Mnie się idaje, że Sonety w powieści mego brata
nie zwidz ndepowjerner, unragi poturwatorji, - że
wice niepotrubnie chaz je pan usnał. Wdeto poli-
fuzny zarzqt wkiei pureswto Muchwie. Wskriku

będzie stać przed autografem wiele posiadanych wna-
 mych pismach ten ostatni wyrażenia o Moskwiu. Głęboko
 we dwoje, pomysłowy o tym przedsięwzięciu.

Wtem do poezji przystawmy, jak wyrytku, w Lenar-
 tomur napiset. Głęboko pan napiset do Teofila ciepła
 a uderzenie, by' more, i' uderzenie ude' jedno z kilku
 myśli' do Agatka Domowego. Ma on wszelki' pokłonić
 utwór gotowe do druku, — lecz niech je drukować, tudzież
 drac, i' niekt poezji nieopisane. Pisuje do mnie wesoło,
 wio' wtem, w w nim widać takie samej poglądy na
 obecną uroczystość narodu. Kształt' porządku waw-
 szawskiego i' skądśkolwiek krosnowskiego uroczysty w nim
 porównanie o upadku Ducha. Jego uroczystość uroczysta
 i' zaprawa, — lecz im szlachy Duch, ten energiczny
 skądś i' uroczysty' naciąg' praca by' powstania, aby
 go wzmocnić, podnieść i' porządku' mu tawiszki.

Przez przykry' wprawy orawiska i' uroczystość porównanie

Agatka Gilley

Stanisławów 27 Marca. 1886

11

Czcigodny i Taskawy Panie!

Doniesiono mi ze Lwowa, iż p. Zamorski wyjechał na wieś, — piszę więc do szanownego Pana jako wspólnego Daktora i administratora „Czyniska Domowego” i proszę o Taskawe zatwierdzenie kilku interesów, z których jednych w związku z tem piłem —

Powiesi p. t. Do ostatniej Kropki Krowi została już wydrukowana w O. D. Wzryłem mi a conto umiowanego honorarium 25 ren. Owi proszę o prezentację mi reszty czyli 25 ren. Jeżeli można, zrobiliby mi Pan wszelkie dogodności, gdyżby nawet wymienioną kwotę przysłał jak najprędzej, — nie taż bowiem, iż w tej chwili bardzo góra potrzebuje. Gdyby mi to potrzeba, nie odważyłbyś się przypomnieć czcigodnemu Panu, iż to mi należy ta mata kwota.

Bardzi Pan także Taskaw doniesi mi, iż zarezerwowano została odsetka tej powiesi? Prosiłem p. Zamorskiego o zachowanie i zwrot rękopisu z powodu, iż w drukarni zrobił kilka opuszczeń, — obecnie upraszam go o przystanie tego rękopisu do Stanisławowa.

Prosiłem p. Zamorskiego, aby napisał kilka słów do Juliana Turczyńskiego, Dyrektora Seminarjum Naukowo-wszechkolego w Stanisławowie z zausadomieniem, iż otrzymał wzorony mu przemieście rękopis jego podręcznika w Taskawie. Turczyński przy każdym spotkaniu zapytuje mnie co to skąd i jego opuszczenia będą w Czyniska drukowni? —

Podawaj opis dotąd nie był drukowany i p. Taw
czyński nie otrzymał w redakcji rękopisu, - może więc podejrzewaj
mnie o nadziwne rękopisy. Proszę naj. pan, że
takie rękopisy nie może być rachety ani sta
mnie, ani sta p. Tawczyńskiego.

Tę samą stację i z państwa Duchin'ska. Proszę mnie
o Agnika Domowe i obciąża nadstąpić prenumeratę.

Piszem o tem do p. Zamorskiego i adres pami
Duchin'skiej postać. Dotąd Agnika Domowe
nie otrzymała. Wtem, że redakcja nie może wydać
daj. do druku wszystkich artykułów, jeżeli posiada -
leż w razie zwłoki w drukowaniu, należy autora
o niej zawiadomić. Kiedyś pojździe rozprawa pań
Duchin'skiej o Petófia [propozycja, o której to
rozprawy] do druku?

Upraszam łagodnego pana o wystanie wszystkich
numerów Agnika Domowe w Nowego Roku do
paręć p. od adresem:

Madame Severine Duchin'ska à Paris.

Boulevard St. Michel 54.

Odebrałem słowny wiersz pani Duchinińskiej
 p. t. Lirnik kanonów opiewany twój ręką
 Teofilowi Lenartowiczowi - Wiersz ten przysłał
 do Uzniska Domowego. Pani Duchinińska nie żąda
 zań honorarium. Przysłał prócz tego rysunek
 przedstawiający Lirnika kanonów. Bezpiecznie
Uzniska Domowego. Umieszczając drzeworyt z tego
 rysunku wraz pan i podpis pod nim umieszczę, - lecz
 zamiast "opisów" napiszę "kanonów. 3. - przytem
 braku umieszczyć artykułkę objaśniającą wzmian.
 W tym artykulek powinna być następująca wstęp-
 nność.

"Teofil Lenartowicz, genialny poeta i wirtuoz utwora-
 rażący i oryginalności i poetyzmu plastycznego
 kompozytor wykonał piękną grupę przedstawiającą
Parnas Polski, przemianę do ożbania w brzois.
 Na szczyt Parnasu umieszczył Adama Mickie-
 wicza. Jako dołodrzędy do szczytu przedstawit
 Zygmunta Krasińskiego i Juliusza Stowackiego.
 Niżej na szczytach Parnasu stoją lub siedzą:
 Karimierz Brudziński, Antoni Malczewski,

Severym Goszoryński, Bohdan Zaleski i Piotr Win-
centy. Goszoryński przedstawiony jest jako bohater
Belwedera z kavalierem w rękach, Bohdan Zaleski jako
bohater ukraiński, Piotr Wincenty jako kowal (zosta-
ła rzucona postać do ~~opisu~~ do opisu wstającego
w wieżę, w którymś Pol narwał tam sobie kowalem
Polski), Brodziński noszony jako kanonier węgierski
i żył na armacie. Wiadomo, że Brodziński służył
w wyroku polskim, w artykule i odbył kampanię pre-
wodu Moskwy w 1812 r. - Był dokonanym kanonikiem.
Poszedł Brodzińskiego z Barnasem był na wyprawie
paryskiej 1898. Krytyka wyrzuta i bardzo pochlebnie
o tej nowej pracy polskiego poety-revizora. Nasza
rycina przedstawia właśnie tę pracę Lenartowicza, i
Gdy pani panom rygnie, który porytam, nie będzie potrzebny -
raccie mi go odstać.

Jeżure jedno.

Pod wrażeniem mojej Bismarcka, rozpraw w rękach punkty
napisał o tej sprawie, rozprawas, wstawias antypolski i
o polityce exterminacji - absurde studjum. Dzieło to ma
na celu podnieść naród do jedynego i jedynego celu. Objawia
wybawca i ogólnie wskazuje kierunki pracy republikowej i
głównego programu nie podaje, bo naród skazany na zagładę,
nie może planów swoich pokazywać i nie przypuszczać. Wydał
nam wojnę - by uczyć, by uczyć, broni i muszę, to

warzy w ogóle; kasidy w szczególności zagrożonymi reszta. Dziś
 tu o dziele, o byt, pracy mojej, ani chwili, ani gausz nie
 mogę, - powiem więc tylko, że miastem ciągle na miejscu
 przytęka narodu; że pisaniem głęboko przekonywany i prawdziwy
 tego, w przedmiotach, że są w tej pracy poglądy, i takte
 zastępujące na ogólną uwagę, - że, i takie, które po raz
 pierwszy są wprowadzane. Nie jestem racjonalny, wreszcie
 zdaje ci mi, że kwestia moja jesti odpowiedniego
 zastanie, podobnie wie jednego do dostania odpowiedniego
 nadzwyczajnej sytuacji, w jakiej wrog nas podawit, - Sta
 tego to, chciałoby, aby była drukowana. - Funduszu na wyda-
 nie ude man, - muszę ci skazać o nakładzie. Otręj pewna
 jedna próba: czy nie masz księgarza - obywatela, któryby
 podjął ci nakład, nie stażka zrobiłoby, lecz przytęka ogólnego?
 Jeśli nie masz pan miłego, któryby mi udzielił udania,
 ran zachowa! Sta mielibyś wiadomości o napisaniu prozemi
 nowego studium politycznego. -

Tyktuś dzieł, i tak bardzo skromny, aby wrogów uwagi nie zaszedł
 up Wieszczy Włochopolanina z nad Procy, - jeden tomów
 Włochopolaninem pod katedrą wrodojny. Dwie wydruki
 beriniennio. Karwatem moji studium drzetem, to w druku
 zajmie przynajmniej 10 arkuszy. Proszę, według prawa jest
 każda publikacja mająca mniej niż 6 arkuszy druku. Publikacja
 mająca mniej niż 6 arkuszy druku, - nazywa się drzetem.
 Preparatam za obowiazanie kucharzkiego pana tytu uprawiam,

Dowodzi ono wielkiego mojego zaufania do charakteru Pana i również wielkiego poszanowania
Jego zaufania.

Przepraszam za wszelkie niedociągnięcia.

Agata Götter

Stanisławiu. 15 Lipca. 1886

24

Pranowny i kochany panie Bronisławie!

Jeżeli fotografie, przedstawiająca Bohdana Zaleskiego
się sprzeda, — razi mi nadzieja zebrana za nie
kwa. Teofil Agonowski, właściciel tych fotografii,
wspomniany z 1851 r. znajduje się w Paryżu w stanie
wielkiego niedobitka, więc i ta mała kwota, jaka
mu od Ciebie przysła, będzie dla niego wielką pomocą.

Zobowiązuje Cię do mnie nie mała przysługa, gdyby
mi raził przysłać 10 rubli, które są mi jeszcze
bardziej jako wręczenie honorarium za powieści
mojego brata. W życiu polskiego pisarza, są chwile,
w których dzieńki rubli przedstawia się jako
wielka suma. — Przepraszam Cię kochany panie
Bronisławie za to zapomnienie się — niechaj mi
wytknąwszy wielką potrzebę. — Proszę Cię także
jednocześnie o nadstanie mi więcej exemplary
okładki powieści Do ostatniej kropli krwi. Jeden
exemplarz otrzymałem we Lwowie. Chętnie
mnie ze dwadzieścia, abym mógł rozstać się
między przyjaciół.

Podjętem się korespondencyi literackiej do jednego

z firm warszawskich. Rozpisaną pisemnie już
w bliższym czasie. Jeżeli więc chcesz, abym o
niektórych oddziałach z Agencji Drzewnej zrobił
sprawozdanie, nadsyłaj mi takowe. Przymaniam
iś także o jeden egzemplarz dla biblioteki
Narodowego Muzeum w Rapperswilu. Dla tego
Muzeum zbieram pamiątki, rękopisma i
kalendarze, - oprócz numizmatów, medali, rycin i
obrazów. -

Wspomniater mi we Lwowie Koderay pami.
Browistawie, że będziesz w miarę czasu odwiedza
wena mi egzemplarz zbiorowego wydania
Początek Mówy, Tawa Romanowskiego. Między innymi
czuję, że muszę mieć wydanie ponownie, - bo
aboli mieć, że nie otrzymasz mi uwolnion. Kupienia
za zniżoną ceną. Romanowski należy do tych
punktów, których często uderzyłeś. Wzięj, ja go cenę
mi widać krótko. Kupięm go za parę
obdarzonego jennasem, - za polskiego Petrópko.
Ale, kiedyś raz jeszcze drukować rozprawy

pani Dandinińska i Petińska? Ponieważ albo pani
 pomyślała, że redaktor Agnieszka Domowego nie
 ceni jej prace, bo niedługo jej przesyłał od dwóch
 tygodni. Ci przenieśli rękopis i Petińska, a doświadczył
 nie został wydratkowany. Praca ta cenna, studjum
 wyprzedzające, — dlatego nie depozycje o Petińska nie
 napisali. Będzie ona oddana Agnieszka Domowego.
 Przyjrzem sobie — bo ja i mnie kilka razy pytała,
 co is robi z jej monografią i Petińska i wierszem
 do Lenartowicza, który is przedstawia wraz z wy-
 smaktem Brudzińskiego na armacie. Kwestia
 w dratkowaniu tego wiersza i uniesienia rękopisu
 może zwrócić Dandinińska. Cenna to współczesność
 Gdyby była upatrzona, że porządkiem 29. Jej redaktor
 jej pióra, — byłaby jej nie jeden artykuł przez lub
 pracę pomyślała do Agnieszka Domowego.
 Zapewno przez pracę Anny Libery Krasnowskiej,
 która w roku 1848 była bardzo czynną jako publicystka
 sympatyczna to poetka. Dandinińska is później skłoniła
 i umarła niedługo w Krasnowie mającej przeszło 80 lat.

Mam py'wron niedrukowany p. l. Do Madrytu.

Mam także nigdzie niedrukowany wiersz Uwaga
drajnowy i Józefa Jakubowicza. Nie pamiętam li' ich,
bo niewiem czy będą li' porządne? Z niedrukowaniami
utworów Duchiniskiej, wnoszę, że mało cenisz utwory
dawnych pisarzy.

Nie pamiętam, czy w O. D. podałś wiadomości o
panie twierdzącej Józefa Jakubowicza? Zawsze go pisa' i utwo-
rowi' i, imier' mu przeciwstawić. To co napisał w arty-
kułach w Bornawie p. l. Skaschety czy między z Moskwy w
1846 r. z moją przedmową. Jędrzej' dotąd nie wspominał,
to druki' przynajmniej i wydanie lej' Wiedzi.

Oto to cały szereg interesów i rozpraw. Niechże rozszerzą
tego listu i powstrzymają się od pogawędek literackich
i politycznych, do których mnie wci' zbiera. Chciałbym
mianowicie poruszyć sprawę Martha Pollocka i wnowienie
Towarzystwa Władzi z rangetu Robert - wironego, ale
odkładam to do odpowiedzi na ten list, który' się podda
opodrobieniu.

W tej druki' wydanie z pod pretekstem mojej druki' p. l.
Wierowy Wielkopolskiej. (berinsenne), które niechawę,
ci' przesła.

Suska' li' i' catus jak brata Władzy Nami Bornawie
Agata Gilley

Znowe i'wie przesyłam przedwzięcia.
Do Wiedzi proszę także odmienić przedwzięcia

Stanisławów, 19. Sierpnia 1886.

szanowny; kochany panie Bronisławie!

Odebrałem na mój list kartę korespondencyjną, ale na niej była odpowiedź tylko na jedną moją prośbę — same zaś pominięte miserecundia. Z tego, co było pominięte, — powstawała tu nowa, które w liście, który pisał wczoraj Feliks Zakajkowski, młody, tubyrowy, reuryzmiczny i talentowany poeta. Pominęła listów nie lubisz pan pisać, więc odpowiedź udzielił mi przez p. Zakajkowskiego, — mianowicie na następujące pytania:

- 1) Czy fotografie przedstawiające Zakajkowskiego pochodząca na Tonia imidlertidens są sprzedane? Wskazał mi Filip Ogrowski, który widział w 1831 r. w Paryżu, już po raz drugi zapytując mnie o te fotografie a reuryzmiczność is u plemiędu.
- 2) Proszę mi pisać niedostaje jeden tylko exemplar pamiątki mojego brata „Do ortografii” Kropki, o której pomyślałem o więcej exemplary (30), słysząc

miał w brzo menu postać do krolestwa. Wskazki
tyj powodzi, zabione z 1843 p. Kakejtkewice.
3) Poniżej sprawa pani Duchiniskiej o
Peto'pim i usert Tej do Lenertowice wraz
z wyznikiem Brudniskiego na ammie
nie mogą dowiec' is duka, - ja zsi' futer o
nie nagabwany - wraz mi puz p. Kakejtkewice
odstai' rylkopim i mpreng i wicera wraz
z wyznikiem ^{pruickendepary} Brudniskiego na ammie odstai'.
Widz, ze zemiect przytemnowi robiten
wam obkuzna i niepotrebna przytuz postu -
jez wam te prace. Prosz wiec mi odstai' ze
nie bide is wam widy naprzykna' radnemi
na przybisi' przytkami.

Laure wrray zraunka i podrowicnie
Aptor G. Key

18
Stanisławów. 28 lipca. 1886

Pracownicy; Kochany Panie Bronisławie!

Fotografie Bohdana Zaleskiego odebrałem. Długo
nie to użyczenie i jaka strasna obojętność —
wice ani jedna osoba we Lwowie nie znalazła się,
która by się zwróciła za wiedzeniem przedkierującej
Kochanego Lwówka na ten interesie niełatwo
udać, — ani jedna! — Poniżej to zdjęcie o do-
mościem weteranów z 1851, będącemu bez miejsca
w Paryżu, wice ja wrytkie zaktualizuję.

Odbitki „Do katolickiej kłopoty” ponownie odbitki
posła w ostatnim liście nieodebrałem. Tak, iż
nawet bracia mojemu, autorowi, nie mogą posłać
eksemplara. Chybaż Kupi w księgarni, — ale i
w księgarni niema. Pewno wyciąta drukarnia
cały nakład na stół i — gdzie wrzeka na wrytko
mądry. Czy przy takiej okoliczności jest możliwość
udania się jakiegoś koleżanki przedsięwzięcia? Wrytko

nursi upadeć i nie dotunego, ie publikowac
historie very zambudione, obop, tuis przyman.
je urothie merwania do pconumeraty i inne.
I daze is mi, io zedanych odliceli nigdy nie
otrzymam, jezeli dotkarnie wy tej ekspedycje
Agniska Domowycy wyprzei je bzdrie. Dla tego
upraszam dotkarnego pana, aizdei naraz 30
exemplary wzorzy (lub wzorzy) p. Trzymamus
Zahaykiewiczowi, on mi je powta odlicze.
Prone, o istiwko w do artykulach Duchinskiej
o Petofim, i o uroze p. do Lenartowice
uwar z wyprankiem przedstawiajacych Brudnis-
kocz na armacie? by beda umieszczone i
kiedy? Ja jui niedwidem odpowiedzi na wy-
tania Duchinskiej, - take mnie to wszystko
w obec nocy i przy skompromitowate.

Co do notatki z latami biograficznymi, tyraens
 1/2 mowy orob - takoweg napisu jutro, - obbie-
 renn wie ja pan 30 lub 31 trojuna napisu-
 nny. Czy to warto i mnie pisac? Lepiej by bylo
 zamiescic wierszule orob popularnej, majacej
 wieckie zastugi. -

Suitan was i calyjsi Hordany panie Bronistawie
 i pozostan was brestonkie porowowusnie

Agetas Gella

31
22
20

Stanisław 31 sierpnia 1886.

Branowuy i Kochany Panie Bronisławie!

Sprawa uwolnienia narodu niekoniwersa, - ja tej sprawie całe moje życie poświęciłem, - nie uspytko więc w czymś, może być ^{już dzisiaj} do publicznej wiadomości podawane. Wrog uważa ustawienie i ze uspytkiego korzyść, ażeby narodził naszem rozkładzie, - nie należy więc uspytkiego przed nim odłożyć. Są sprawy i sprawy Dzia-
tania, które i w przyszłości wyte będą - mówić o nich publicznie, byłoby to niedopuszczalną ich skuteracją. Alka powstania 1863/4 nie są jeszcze zamknięte, więc i w nich pisać, trzeba wiedzieć, co należy jeszcze w nich zatrzy-
mać.

Pisz o tem, ażeby wytknąć Dzia-
ku mojemu udziału w powstaniu i w pierwszej rozprawie
Działania. Brak czasu zmusza mnie także do krótkości.
Te więc daty i fakty, które z mojego życia tu przyniosę,
nie dadzą zupełnego obrazu tego życia, - na jego opis
czas jeszcze nie nadawaj; - zausze przecież można z nich
skreślić szkic biograficzny. -

Muszę jeszcze jedną zrobić uwagę, - że nigdy mnie nie
powodowała chęć sławy i nagród. Pożądany nie byłem.
Ambicją moją była i jut Polka, jej dawała, jej dawała,
jej był niepodległy. Uważałem i za dostatecznie wynagro-
dzonego, że mi Bóg pozwolił być sługą tej wielkiej sprawy,
po nad którą niema większej i szlachetniejszej na ziemi.

San Remo villa
Miraflores

To przekonanie, że moje skutki nie były i nie są bezowocne
że w Opatku przysłały i przytępiły przyniosły, — sterczy mi
za starostwa, wiecie laurawa i rozgłos imienia. Gdyby
nie był odemnie żądał, nie byłoby Ci uścisnąć i być lekkie
srebrzystów z mojego życia, — które do tego czasu dotarano.

Niecham Ci uścisnąć i po braterskim powitaniu

Agata Gilley

Chciałem być we Lwowie, — lecz obecnie nie mogę jechać.
Trzeba czekać na flety.

Wł. Kawa

21.

— 53 — / *[illegible]*

Vogel *[illegible]*

Matką moją była Franciszka (z domu Szpadłowska) Gille-
 rewa, rodem ze wsi Bieszeradowa, w Wielkopolsce. Ojcem był
 Jan Kanty Giller, rodził się w Lubomlu, na Polesiu Wo-
 lęńskim, uciekł do Szwajczerii w Krzemieńcu, służył w najdłuższym pol-
 skim za czasów Napoleona, i wzięty kampanią do Moskwy w 1812.
 Następnie był burmistrzem w Opatówku, pod Kaliszami
 (w Wielkopolsce) w Królestwie Polskim. -

Archiwa moim widać nas pisano, trzy wótki Palemona, Ma-
 nowate, Agrippina - i dwóch synów: Agatona i Stefana.
 Ja, Agaton, urodziłem się 10 Sierpnia 1831 r. w czasie piątku.
 Pierwsze nauki pobierałem w Opatówce; - wstąpiłem do
 Szkoły Powiatowej ulokowanej w Kaliszu; następnie kształciłem
 się w gimnazjum (w pałacu Karłowickim) w Warszawie, -
 po zamknięciu bezpr. gimnazjum w 1846 r. przeniósłem się do
 gimnazjum w Łomży. Wkrótce wróciłem do Warszawy, gdzie
 ukończyłem przez dwa lata na Wydziale Uniwersyteckiego
 Księgozbiór, dyplom filozoficzny. -

W roku 1849 udając się z gromadką młodszych na Węgry, aby
 tam wstąpić do Legionu Polskiego, zostałem w Krakowie na gra-
 nicę Austro-węgierską ^{przez Pradolę} przytrzymany; do uwięzienia ^{w Pałacu} w Warszawie
 nie uświadczony. Tam trzymałem miesiąc ^{przez} z kwadratami przez pięć
 miesięcy, przez cały czas kampanii Węgierskiej; po uwolnieniu
 wstąpiłem do Poznania, gdzie byłem przywódcą naukowym
 i kulturalnym. Z Krakowa, za rekomendacją Klementy
 Pola, który był moim przyjacielem, otrzymałem miejsce gubernatora
 we wsi Pięciakach, niedaleko Podkamienia, w domu hrabiny
 Klementyny Mierzejewskiej (matki królowej Siostry).
 W tej wiosce byłem aresztowany; uświadczony do Łowicza, gdzie
 byłem uwięzionym przez sześć miesięcy; będąc o mojej opinii
 politycznej i naukowej, wyrażonej w artykule drukowanym

Bytem przeswku wigia gwastowazy, terrorytycznych trodki
 i przeswku powstania jako przedwosinens. Wskudki mozy 22
 propozyci Komitetu Centralny, ktorego bytem wstankiem uchwa-
 lit, ic branika do wojka nie bedzie powodem do powstania,
 ze stranie zapobiez i, za pomoca dyplakacji sprowadz.

Z Komitetu nastepnie ustapitem. Nowy Komitet Centralny
 nie moze powstrzymac pal burzowej agitacji, ktora wiodo
 polski woimii zarzadzeniami podnosic, pod nauzkim opinii
 i komisarzy wprowadzic, wymagajacych krowanej odpu-
 wiscia na poliorok, zniestaniazajacy polska mioderaci
 w znanym artykule krakowopolickiego, - dat rothar pow-
 tania. Bytem przeswku powstania dopoki nie wybudu, po
 wybudu unieraten za obowiazek popprerai go zatej wity, Wier-

wany do zaradz powstansen, bytem wstankiem Prada
 Nawrodwego do ~~potom~~ powstanku Lipca 1863. W tej ipoc
 powstanie szalko najinistniej. Najwazniejszymi uradkami i
 uderzmy (opon manifestu rozporozajacego powstanie) w pier-
 wozki mieniacal powstanie byly mojego polia. Ja wypraw,
 watem ^{takiy} uradkami administracyjna i inne, w ogole cały plan
tajemnej organizacji państwowej i tajemnym radem
 na wile pruce w 1862 r. - Bytem glównym wpiisprewornikom,
Strasimiy - redaktorem Pruda - Wladymir z polia bitij

primo tajemnym as' do czerwca 1863 r.
 z Warszawy numierem is wydalsi, goj Moskale dowiedrze-
 ki is o udiacie moim w Pradie. W Lipca bytem wie-
 czynnym na prouneri. Try razy przytomnoscis unieytk
 onowobuditem is z wakt moskiewskid. W grudniu 1863,
 goj jur' nie podobno mi byl (krowemu) utroymai' is w kroyf,
 wyprubatem za granice. - ^{7.7}

W Lipca zasozitem wspolnie z Kraszewskim i S. Si-
 winiskim wdzienne primo polskie p. t. Ojczyzna.
 Primo tego bytem redaktorem, - wybudzyc poltora rokka -
 po tres mieniacal prouneritem, ^{z Lipka} do Bendiktowa

w Szwajcarii. Miatem tu drukarnią wstana, która nabyła
 stała się, a ich tanio drukować i prosiło przysposobienia do organizo-
 nia w emigracji ruchu literackiego i politycznego, przez półtora
 roku wydrukowano 40 dzieł; bismarck przez różnorodność autorów pisa-
 nych. Na przykład emigracji wzywaniem Towarzystwa Wrażliwej
Pomocy w celu ratowania powstania wódz obywateli, bez opłaty i pen-
 sjonatow. Twa to była dobra edycja. Porównajcie ją z inną
 pod różnymi nazwaniami rozmaite towarzystwa, wrytki oparte
 na zaradku wrażliwej pomocy jakkolwiek miały ~~inne~~ zaradania
 specjalne jak np. Twa księży Bractwa w Ameryce, Twa prawników
Polaków i t.p. Z nich wynika Towarzystwo Zjednoczenia, które dążyło
 do zorganizowania całej emigracji. - Dalem także powstałe
Towarzystwo Naukowej Pomocy na emigracji, Organizacja jego była
 inna jak Towarzystwo tego kraju w kraju. Opierała się na sta-
 cjonarystach i stypendjach, - tworzyło ono wydawało. Na specjalnych celach jak np.
Towarzystwo Nauki dyktando, Twa krótki krótki, Twa historyczne, Twa
literackie, Twa przemysłowo-handlowe. Wszędzie publikowane wydział
 bardzo popularne - stało się bieżące procento 1000; wrażliwe kon-
 certy miękkie - deklamacyjne ^(w języku); dalem powstałe stadium kursem naukow
ym. To obywateli, a także obejmujące organizację, robota nam w mar-
 nej części wofna francusko-niemiecka, przy pomocy stypendjów rządu
 waworski przez one Twa naukowej pomocy, utworzyło procento 500
 Polaków wzięte dokoła zagranicą i z drugiej inicjatywami, lekarskim
 w kraju i zagranicą. - Z powodu wojny 1870/71. ~~cała~~ zaproszono mnie
 na mieszkanie do Luzernu. Tu lat osiem pracowałem jako redak-
 tor i redaktorów Gazety Narodowej, - przez lat dwa wydawałem i redak-
 waliśmy opinie z Druku Tadeusza Zubinskiego Pracy Literackiej
 polemika o cesarstwie i prosił z stanowiskami zwierza prezenter mnie to
promowanie promocja, które postawoło i, że mi w 1878 herano
 z Gazety opinie. Odradziłem w Rapperswilu i tu pracowałem nad
 nowym naukowym Muzeum publikacji, o z całym z całym z całym
 obok niego warne uzupełni sta materialny publikacji możli, w
 i prawy. W r. 1884 powołano mi przebiegi do Gazety.

Dr Rolin 1886 wydaniem następujące dzieła;

- 1) Podróże Władysława Etapami do Syberyi w roku 1854. Dwa tomy. Lipska u F. A. Brockhauza. 1866r.
- 2) Opisanie Zabajkalskiej Krainy w Syberyi. Trzy tomy u F. A. Brockhauza w Lipsku. 1867r.
- 3) Groby Polskie w Jekatery. Kraków. 1864.
- 4) Z Wygnania. dwa tomy. Lwów. Nakład F. M. Richtera. 1870r.
- 5) Historja powstania Narodu Polskiego w 1861-1864 r. ~~Parti~~ ^{Parti} nakładem księgarni Luxemburskiej (władcyśawa Mickiewicza) Tomów cztery. 1867r. ^{roku} nakładem. Na jesure wyję sześć tomy, cete wie dzieło kładzie miasto 10 tomy. Będzie to najdokładniejsza historia tych wstępnich wypadków.
- 6) Polka w Wale Zbior Wpominien i pamiętności z dziejów naszego wyprawowania. Tom I ry Parti 1868. Nakładem księgarni Luxemburskiej. Tom II zj w Krakowie, nakładem Alexandra Nowoleckiego. - Polka w Wale ma zamieszać jesure sześć tomy.
- 7) Alexander hr. Wielopolski, Margrabia Gruzja Myszkowski. Lwów, nakładem redakcji „Gazety Narodowej” 1878.
- 8) Karol Ruprecht. Ichie biograficzny. Lwów, nakładem autora roku 1875.
- 9) O Serwiliźnie i o Serwiliście. Studium polityczno-krytyczne. Brn xella. 1879.
- 10) Wpominienie Jana Działyńskiego. Lwów. Nakładem autora 1880. Dwie edycje.
- 11) Pamiętnka Wroczystości piętnastolecza Seweryna Goszoryńskiego. Lwów 1875. Nakładem drukarni „Gazety Narodowej”.
- 12) Pogrzeb s.p. Seweryna Goszoryńskiego Lwów. 1876. W komisie księgarni Gutymowicza i Schmidta.
- 13) W obronie prawdy i własności narodowej. Parti - drukarnia Polka Adolfa Reiffa. 1883.
- 14) Dr Jacek Żaliński. Wpominienie jego żywota. Opis pogrzebu i zaobecnego nabrzeżenia. Lwów. 1885. Z drukarni „Gazety Narodowej”. Dwie edycje. Druga znacznie powiększona.

- 15) Dr Jacek Żelazki. Wpomnienie poimienne. Odbitka z „Przewodnika Gimnastycznego”. We Lwowie. Nakładem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. 1885.
- 16) List Agatona Gillera o organizacji Polaków w Ameryce. Chicago. Drukarnia i nakładem „Gazety Polkiej w Chicago”. 1879 r.
- 17) Tomasz Olizarowski. Wpomnienie. Lwów. Nakładem drukarni „Gazety Narodowej”. 1879 r.
- 18) O życiu i pracy F. M. Duchnińskiego. Kijowianin. Studium. Lwów. Nakładem drukarni K. Łukaszevicza. 1885.
- 19) Życiorys i pogrzeb s.p. Alfreda Müllera. Lwów. Nakładem Komitetu Pogrzebowego. 1882. (życiorys jest tylko pióra A. Gillera).
- 20) Polka na Wystawie Powszechnej w Wiedniu 1873. Lwów. Nakładem autora. 1873. Dwa tomy.
- 21) Z podróży po kraju Słowackim. Lwów. Nakładem księgarza Gebrowskiego i Schmitza. 1876 r. Za to dzieło, rada miejska w mieście Beretko nad Wagą, nadała A. Gillerowi honorowe obywatelstwo.
- 22) Wieniec Pamiętkowy poświęcony Rocznicy powstania listopadowego, obchodzonej 29 Lis. 1880 r. Rapperswył. Nakładem Muzeum Narodowego. 1881.
- 23) Nereusz Kowale Jaroszyński. (Odbitka z „Wienca pamiętkowego”!) Rapperswył. 1882 r.
- 24) Bohdan Zalecki (Odbitka z „Wienca Pamiętkowego”). Poronin 1882.
- 25) Mrabia Władysław Plater-Borcel, założyciel Narodowego Muzeum w Rapperswyłu. (Odbitka z „Wienca pamiętkowego”). Poronin 1882 r.
- 26) Krzyż w kościelisku Dolinie (Odbitka z „pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskogo”). Kraków. 1884 r.

W tym opisie zamieściliśmy tylko te prace, które osobno jako dzieła lub broszury aż do roku 1886 zostały wydane. Nie obejmują one jednak wszystkich tego rodzaju Gillerów publikacji, zwłaszcza ~~traktatów~~ drobniejszych i tych które wyszły jako wstęp do dzieł innych autorów przez niego wydanych. W piśmie czasowym takie polityczne, jak liter-

rachcei treści, za brane jego artykuły, rozprawy a nawet obszernie
 dzieła. Zapewne kiedyś wejdą one w zbiorowego wydania
 dzieł tego autora. - Cominżliemy także w tym epirze ziemski
 i pisma literacko-naukowe przez niego redagowane, jako też
 i te, do których przysłał. Szereg ich jest długi i różny.

Pisalem z takim przekonaniem, że nieważnie, czy pan zwol-
 tan odrychaj moje goznowy. Gdyby potrzebował
 objaśnienia w jakiej ywasie, zaledno w notatke
 potrzebnej, - napisz a skutnie je napisze.

25

Stanisławów . 22. września 1886.

Pracownicy i kochany panie Bronisławi!

Odebrałem nowe, wieściem pań które z wami zapytanie
z paryża : co is stało z monografią Duchinińską i
Peti'fin, z jej wstępnem do Lenartowicza i wyprawkien,
przedstawiającym Bronisławkę ?

W ostatnim liście nie ścier mi żadnej odpowiedzi
na pytanie, kiedy rozpocznie is druk tej prace pani
Duchinińskiej, — z ostatnim zaś numerem widać, że
przeprzynależ nowe artykuły i ani myśli o do-
tkowej prace Duchinińskiej, — więc piszę i proszę o
proszę o zaktualizowanie tej sprawy. Bacz mi doniesić,
czy zamierzasz drukować i kiedy, w jakim
miejscu tak wstępnem do Lenartowicza, jak monografię
o Peti'fin, — w przeciwnym razie wam mi
odstawię w kłopotliwym wstępnem, monografię i wyprawkę.
Nie zapomnijcie tego uciążliwie is z drukowaniem
prace wyprawkien wstępnem, które były ordo Agnes
ka Domowey i zapewnili by Ci współprawnictwa
tak poważnego autorów jak Lenartowicz i Duchinińska.

Gdyby mieć lepsze artykuły, — projektuję to oskar-
żenie i, — ale, zaden z tych kilku drukowatej
artykułów, nie wytrzymuje porównania z pracą
Duchinińską, zaden z wiary drukowanego nie da
iś równości porównań z jej wierszem — a przecież
partyzant z tak matematyka, empyryczny i stany
autorka, wronna, polka, — jak z penzjancka,
prokurator, wty swego prowa.

Jestem w najniebezpieczniejszym położeniu, w mam wstąpi-
cia Duchinińską i na Boga ci proszę abyś mi
mnie w ten sposób, a i dym, nie był porażonym,
i lekceważym jej zarpanie. Pruderyjthies
niezwlekał odpowiedzi i adertencie wyony was
rekapituluje, jeżeli się w podobnym czasie nie
zawijthujcie. —

Przepraszam ci Kochany panie Bronisławie
wyraz mi i porównaniu podobnie

Agatus Golly

Stanisławów, 19 Lutego, 1887

26

Kochany panie Bronisławie!

List ten pełen jest wymówek, które nasz przyjaciel nie
gniewając się na mnie. Mam dla Ciebie wiele sprawunków
jako wyznawcy prawdziwej polskiej racji i świętego obowiązku
Polski; zycisz też dla Ciebie uczucia prawdziwej przyjaźni -
to jednak nieprzekładra mi wypowiedziei twoich skargi i żale
za niedotrzymanie tego, co mi obiecał. Byłoby to lista
przyjaźni, i jeszcze więcej listy sprawunków, - które by powstrzy-
mywały od wypowiedzenia prawdy. Nie stęży woli, ale roz-
sądku. Twójemu przypisuję nieuprzedzenie przypisanos
mi rury.

Obecnie zbiera wiele podpisów na adresie dyskusyjnym
do Kłosa Klumberta; obecnie proszę mi adres (powa-
rysem ci brulion tekstu francuskiego i przekładu polskiego)
z podpisami włożyć w czasie mojej bytności we Lwowie.
Musiałem przypisać do Ciebie kilka razy i wpperd ze Lwowa
odwozić z powodu, iż nie otrzymatem od Ciebie w interesującym
czasie podpisów i adres. Obecnie mi wreszcie udało się,
na którym bardzo mało było podpisów, - przyjaciel
zawód - lecz nieodstąpił mi samego adresu, zpisanego
na matrycy (inward) (twek) papieru po francusku i po polsku.

Przytatem dwa razy, dwadzieścia lat, i nie mogę się
do Ciebie po ten adres, — naprośno, nie być Ciebie
w domu. Długoż czekać nie mogę, wyjechaćem więc
ze Lwowa, proszę, ażeby Ci powiadzano, iż adresy jak
mi bardzo potrzebny, i żebyś mi je przesyłał, jak najprędzej
poiste odstawiać do Łemkowskiego. — Upłynęło już dwadzieścia
ja dotąd nie mam adresu. Ta sama sprawa ukazała się
sobie na ten uciekający, jak i byłoby ukazywać. Proszę, byś mi
i bliżej, udeżył mi tekst francuzki i przekład polski
odwrócić powtórnie.

A teraz sprawa ukazała Duchowickiej do Łemkowskiego i
wymagają przesyłać Duchowickiej do Łemkowskiego, — role
wskazać na wydrukowanie jednego i drugiego. Ta rzecz
skompromitowała mnie w obu Duchowickiej. Na razie
Tymczasem, obawiam się, że będzie wydrukowany
wiersz z wyjątkiem w drukarni — i pokazuje to, że moje
zapewnienie było śladem.

Nierozumieję. Na tego takie niedostatek przynajmniej piękne
prace Duchowickiej. Nierozumieję, jak to się stało, o Petrówie
trymatach w tece trykwantach, — drukowatych i inne

artykuły, które w porównaniu z innymi nie mogły w dużej
 ilości i z przyczyn. Obliczając, że w obrotach z przyczyn, które
 dają. Delikatna autorstwa, zawiśle, nie charakteryzują
 pryncypali i nieokreślona gwałtem. Mówiłem nawet w przeg-
 łaniu z Agustino Domowe? Przecież, że nie, - bo
 przez pół roku przyszedłem do mnie, przenieśli u to pierwsze.
 Ja za każdym razem piszę do Ciebie. Proszę, zamieścić.
 Mówiłem mi w ma Agustino Domowe w przegłaniu? Przecież
 atoli mówię, że go nie ma, i nie wie nawet, że przegł-
 prawa u Petöfina była drukowana.

Był takim postępowaniem, niedziwnie i, że Agustino do-
nowe nie wzmaga i w siły. Jest to ten bolesniejszy,
 że pierwsze to jedne, którym mi zwrócić nie można to
 do kierownika, powołane, nasze polskie, upaść mi przez
 nieporadki, zaskaki i niedostępnym wani robotniczy, - że
 nie ma ani w administracji, ani w redakcji energii,
 Tada, - gdy pierwsze z tego kierownika przyznają swoje
 listy w odnośnej i alternatywnie, wzmocni i energii
 wracam do wzmocnienia Andriusza. Kiedy go wzmocni?

Byłi rozbieni między Morstunę takie wile? Wilem ze
za 10 lub 15' str. murów miedzi ozdob. Jesli niemieli
i tyle poruszy, wydrukuj wzrost, edycyji mi res' wysly.
Przez li skoser roz t' ypreur. W przyszosci wie ledz
li' jsi z'adnymi problemami, ani interesami uhererat?

Wie mam zuzycia ani de lubi, ani de Agathe Domange

Kto pisat wstępną w tym roku programowy artykuł?
Libery wie 12 Turje. Artykuł ten bardzo słaby, bardzo
wiele tej dazy de myślenia — i mimo woli autora
zostawia w sercu powątpiewanie w szczerości wyznawa-
nych zasad. Te uwagi na Gebeya, pombanane ciągle
jakby za pania matka paucor — niepodobna iz mi
takie. Wilem Bronowskiemu Maxim Al Peris lepiej,
zily był w twoj poroket. Likiki to dowcip! Kiedy
spawa jak ihna. Sarkerem jup i ironia — niezgrabne

Lane, wprawy cwi; serdurne podrozsieni

Agathe Zilly

Oka adresu de Kosta — promacy o zachowaniu ubi; Drobnyjmy,
modylji' wydrukowei w Agathe Domange.

Przyliz' mi pannytrude Zilantki w Krosarce?

22. marca 1887r.

Kochani Kanceli i Cześnicy!

Odprawy nam razem. Kancelium nie dwa jego listy, dawniej odebrałem, Cześnicy na list, który drugiej desce ręk model —

Kazde Stanisław Zatycki, Hermita, o którego konferencyach pochwalnie Kancelu pisano, jest obecnie w Stanisławowie. —

Na jego konferencyach religijnych reholekcyjnych tutaj wzięto udział wczoraj. — Mówi o bóstwie Chrystusa, o obowiązku chrześcijańskiego życia i t. p. Słucham go z wielkim zajęciem i pożytkiem; przedmiot, który wyjątkowo zajmuje mnie od dawna. Fachowaty jakimś odtańcem zastawione. — Wynowę ma dobrą, umysł gromadnie wykształcony, wielka znajomość życia, poglądy trafny, ocenianie poroczników Kościoła oraz ich rezultatów robianych nauce katolickiej poważnie, bez uprzedzeń i bez fanatyzmu. — Wszystko jednym słowem szkoda się nas nie zaspokoiło, natłoczyć jego konferencyj. Dotychczas nie takiego nie wypowiedział, nacobyśmy się nie mogli zgodzić. Gdyby często odbywały się takie konferencyje w każdym kościele, sprawa Kościoła chrześcijańskiego stałaby się niezwykłym świadectwem i moralizacją. — Bardzo jestem ciekawy, jakie ks. Zatycki ma pojęcie sprawy polskiej? Wskazując jego specjalność w nauce jest historyczną i historyczną, że po głędy jego historycznym są zgodne z prawdą obywatelom. — Nie powożę przeważnie w jego miłośność sprawy i charakter polski. — Tęsknię mi tylko o to, czy on stworzył niepospolitą i wielki Kłoch zdalności, ocenia jak należy całą doniosłość i światowe znaczenie sprawy polskiej. — czy o to

K

czyje i wie, że sprawa polska jest warunkiem
pomysłowego rozwinięcia wysiłków
zagadnień i kwestyi, jakie porażają ludność,
- że od niej, od jej zwycięstwa zależy jest
prawdę sprawiedliwości na ziemi; czy
on bowiem, że wyzwolenie Polski, zwycię-
stwo materialne, potęgę zaboryczel uwarstw, po-
toż kraj duchownej państwa polskiej polityce
oparłej na podległości, fałszu, quacicie i pro-
nowy i rozpoczęcie dalsz kształtowania się
społeczeństwa i narodu według zasad Chry-
stusowych² - Dotąd chrześcijaństwo nie utworzył
ani społeczeństwa, ani państwa. Klasyki
ścisłe i formy były wielkiem ideał chrześci-
jańskiej miłości. -

To co mi piszecie o kamieńności oparcia narodu
wej etyki na niewiernych podstawach chrześcijań-
skiej moralności przekonywa mnie moi bracia
i kochani młodzi przyjaciele o bardzo dobrym kierunku
waszego pojmowania sprawy. -

W sprawie polskiej, w jej istocie nie ma nic po-
ciwnego nauce chrześcijańskiej, - wosem jest aut-
jej wypływnem i takradnie wyobraża jej zasady.

W postępowaniu więc naszym narodowem. Aż
nieć się drogi chrześcijańskiej moralności, jest
to samo, co trywać się drogi polskiej, co potry-
wywać i dalej rozwijać tradycję polską. -

Wspominacie mi, że młodzież religijna szkolonek
jest moralną i pośrednią, bywa przeważająco quacit-
siem, w obrzatanie narodowem - i niechcicie
się do niego obrać. Ja sądzę, że przychylnie tego
sumtnego stanu zjawiska jest niedostatek
poprawianie nauki Chrystusa i fałszywe wyobra-
żenie o sprawie polskiej. Młodzież te jednaki
taturowej będzie nakładé do studiowania Polse do
pracy obrzatanie ludu z innymi warstwami polskiej
warodu - niż ową, która nie wstęży w Boga, a
pożyczywszy się w Kale gombego materializmu i po-
rybieniu do wycia rozkoszy cielecnych, jako
ostatniego celu. -

J

Socjaliści wypuścili takie zasady materializmu i polityki,
 cynizmu, więc też i oni mają również materialny cel,
 dla którego walczą i pracują. — Dobry był feduś tyłka
 klasy robotniczej mają na widoku, — to znaczy, że ten
 ideał jest brudny i dobrze namyślony. — Dla niego
 poświęcają wolność i niepodległość całego narodu;
 dla niego poświęcają wszystkie ślaczki, moralne
 dobro, wyrzekają się swobody indywidualnej, wia-
 duści, rodziny i przeprowadzają społeczną niewolę,
 w formie ludowej niewolności. —
 Socjaliści Kołomyjscy mieli słów z Polakami i Polkami,
 energiczniej walczą z polskimi katolickimi
 niż z rządami naprzeciwkami, — bo zdaje im się, że
 pod autokratycznym rządem Tatarów przyszkadzają wa-
 runki uszczególnienia robotników niż w Polsce owo-
 botanicznej. — Jakże cóż nie by nie straszyć, na swoim
 samodzielnym terenie, gdyby pomyślał nad równanym
 przez brak indywidualnej własności ludem, zamkniętym
 w postasie niewolniczej. — Już carowie nie raz energię
 opierali się na czerwonych masach chłopskich, —
 w Syberji nie pozwalali przeprowadzić własności ziem-
 skiej, — bo własność prowadzi do wolności, której są
 nieodzownymi wrogami. —

Stanisławów 7 czerwca 1887

Kochany Panie Bronisławie!

Gdy byłem we Lwowie, obsecater wyszukał pomiędzy
swymi papiérami wiersz pana Duchinińskiego do Le-
martynka. Try tygodnie upłynęło od tego czasu a ja
wiersza nie mam i wesełi wracam na odestanie go. Jakiś
wiersz zgubił, znalazł go nie można, ja tego mi
o tem nie donosisz? Zaktualiz prosz li to przybra niepew-
ności w jakiej postaci role znajduje się... z powodu wstąpié
tego wiersza.

Losy jakiegoż domat wiersz taki znakomisty, piękny i ob-
wielki w redakcji Agnička Domowego, nie reproduk nigdy.
Charakterystyczny w porównaniu i zawiera radekcyjne i wy-
jemia jedną z przyczyn niepowodzenia piém literackim
w Galicji.

Upraszam liś kochany panie Bronisławie o wytkumaczenie
mnie przed twarzą, który na mnie udkłiniel'sia
p. Kreszkowski, z powodu mojego niekaniécia się pomó-
dry nmi, byłym brudem wódce smastarony, gdyby mnie
mali, iż leknewarytem Turcy reprodukmi.

Zaprosiłeś mnie na Miedul, na breńs godziny Kartha,
która mi udkłano po drugój godziny, gdy uprzedziłeś
do Jana Czerzyka. Czerzyk mnie zaprosił przed Kartha
Jani na tę samą godziny i przypuścił by'ś usyp.

Miałem więc dwa reprodukmi tego data na jedną go-
dziny. Co miałem udkłi? Przecież do Czerzyka, gdzie
był udkłeni 1881 r. bo dawnyj odelnatek popy

zaproszenie i dalem słowo, że będę u niego.
Oto jest istotna propozycja, że utworzy nie tylko na
zobowiązaniu p. Kraszewskiego. Gdyby mi był o jakieś
dziejach wreszcie przysłał zaproszenie, miałbym czas prosić
Kraszewskiego, żeby mnie odwiedził w innym dniu.
Oweczeter był u mnie, ale nie był, nie dowiedziałem
się więc, czy powrócił na ten zobowiązanie, jakie pocho-
nowałem. Komitet dotąd jeszcze nie zabrał ani
głowa funduszu, — niema więc pieniędzy na zaproszenie
propozycjonera mi wynagrodzenia, którego jako wreszcie
dalem w wysokości 30 rubli, niestety.

Pisał do mnie Stefan Burszyski, w którym wspomniawszy
słowa żalu, iż pisarz taki sympatyczny jako liberalny
punktowa katolicyzmie ruszane na szkodę polską, iż wyznacza
się wzmocnienia w historii. — Burszyski w swoich
dotychczas przedstawia fakta, które świadczą, iż szkodę
właśnie szkodę i o roli ludu. W swoich dotychczas
sprawa wzmocnienia i wzmocnienia ludu przedkazuje
jako fakty w istocie wzmocnienia. Wtedy, że nie owczeter
ani swoich ani Burszyskiego dnia, — były one nie-
dotychczas do tego, co punktowano za pomocą o szkodę
polską w zyciu Kraszewskiego. Burszyski

32
Proszę, Pan. Dyrektora, o zbadanie tej sprawy i o projekt odpowiedni.

Matul.

Grzeczny Doktorze!

Przedobraciem mając na pamięci słowa
fienicy z braouleria „jako kto mnie, nicelaj
ku przytkowi dobra wspólnego przenie - ode-
statem na rzecz Zakładu Nar. im. Oskolii”
skiele różne rękopisy i doubted, z których wię-
na cępi odwozita się do epoki powstania z r.
1863, jako osobnym spisem wykazatem;
nadto prozitem o wydobyie spamiętka
przywonego p. Tadeuszowi Łanysiemu
postawi na sejm krajowy i dyrektorowi
fundacyi dóbr i p. br. Skarbka. Byłi mnie,
ze w widzeniu meym pierwszego skrypta
w Zakładzie p. braoulika meym odwozere się
do epoki powstania z r. 1863 nie mają, żad-
nego zawarcia, bo w sprawozdaniu z r.
1893 nie sawyżury nie o tych rzeczach
żadnej wzmianki, jedy nie w spisie
dawiaś dowykatem się o udzieleny w zbis-
we rękopisów i autografów, nadryta
wyph do redakcyi Agnieszki Domonowej.

Przy tej okazji, że p. Czarnickowi więcej rzeczy we
drutkach rądry Tarych obecnie z rądry 4. dru-
żyni, bo z tytułu tego, "stawa prawdziwego
umienia" rądry osobnym rądry per odda-
tynie. Przepisem też również, że temu
pauze nie stawało nam do rądry rądry rądry
w rądry rądry rądry rądry rądry, i
z tej rądry rądry rądry rądry rądry,
odemny, rądry rądry rądry, rądry rądry
etc. Przekle Nurodowego z r. 1843 i rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry, rądry rądry
oddziały, rądry rądry, rądry rądry i rądry
rądry rądry rądry, z których wiele rądry
ie, rądry rądry rądry rądry rądry, po-
niezdy rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry. Jak-
kolwiek us stało rądry rądry rądry, że
pismo rądry rądry rądry rądry rądry
Zabudle rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry rądry
rądry rądry rądry rądry rądry rądry rądry

A jednak bystym w obec dostojnej Osoby Craigod,
 nego doktora niesprawnym, jeżeli bym tu nie ra. na.
 wył, ie by i nowie - plerwy, my sirijskim - zdobytem
 się na niefortunne odbranie zabójstwa Osobliwosci
 - mimo to na rebranie tej plerwy my sirijskim na kapez
 zabójstwa odwrócić, kilka cieni lat treba byfo; a
 ie czasem i s. w. de b. a. w. i. b. i. się powoływano,
 my uważa s. w. i. b. i. jako wiec s. w. i. b. i. - d. i. s. t. i. c. j. a.
 starość mył, solie, ie trudniej c. d. y. p. o. n. e. d. z. a. i.
 na maone, ie te pojedyncze s. w. i. b. i. i. s. p. o. n. e. n. e. l. a.
 eye (jak m. p. i. h. a. m. i. t. u. i. k. h. o. n. o. p. a. c. h. i. e. z.) s. b. r. e. t. u. i. e.
 kompletowane - tylko dla wojny i s. a. b. e. i. g. p. a. w. y. m. i. e.
 By j. a. l. i. e. i. m. a. n. e. n. i. e, a w samej rewolucji - by i nowie -
 i p. s. u. n. a. b. u. d. z. i. e. n. i. e. p. r. y. c. l. a. d. z. y, ie p. n. e. t. o. p. o. d.
 wytkaniem sprawozdania nr. 1893 d. a. m. e. a. s. t. e. m. p. o. y.
 b. r. e. z. p. n. e. n. i. a. s. t. u. d. e. n. i. a. U. t. y. t. e. r. a. n. g. i. o. i. n. i. e.
 Sam się odwołać do pisma do mnie z. s. t. o. r. o. w.
 nego z. d. u. i. a. 26. b. e. r. e. s. t. u. i. a. 893. l. p. 118. n. a. j. i. n. e. j. e.
 n. i. e. j. n. a. p. y. t. a. i. - w. y. s. i. n. i. e. t. u. a. K. a. r. a. t. o. w. y. s. a. w. y. t. a.
 p. o. w. y. n. i. e. j. a. l. i. e. t. h. o. b. i. c. e. m. o. d. e. b. r. a. n. i. a. p. a.
 n. i. e. t. u. i. e. p. o. w. t. a. n. a. w. e. g. o. n. a. w. t. a. s. n. o. i. Z. a. b. a. d.
 w. i. p. o. w. y. n. e. m. n. a. d. m. i. e. n. i. a. n. i. e, ie w. p. r. a. w. d. i. e.
 t. e. n. p. a. n. i. e. t. u. i. e. b. y. t. p. a. n. y. w. o. y. n. a. n. a. t. r. o. t. k. i.
 w. a. s. d. o. o. d. e. b. y. t. a. n. i. a. i. s. p. o. w. y. n. i. e. n. i. a. w. y. i. n. g. o. r. d. d. l. a.
 p. i. K. a. r. i. m. i. e. n. a. L. a. u. g. i. e. w. V. o. r. a. t. a. n. w. i. e, b. e. z.

/

oddaje ten go do ręk i na iadanie p. Tadeusza Langia
we Kławie w kancelaryi fundacyi Szarszawickiej.
Na wypadek zaś, gdyby swiętego Tharatorya, do tego
czasu nie nie uwyżnita, dla lepszego poinformowa-
wania i poparcia sprawy - osmiela się do-
wziąć pisemnie swoje do p. Tadeusza Langia,
w skutek którego tenie zapewne będzie się
musiał niewolonym do oddania zabudowi
pamiętnika, jeżeli go nie zaprosi.

Przepraszam bardzo, że niniejszymi
dotychczas, Osobę krzywdzonego doktora tak
brakami sprawami już powyższymi - nam
zawołał siebie się u stóp Twoich
porozumiewać najniższymi

Proroków Zamorski

Nowosiółka 15 maja 1894
pauza Narajów.

Odpowiedziano d. 11/6 1894.

Mat. 7

Spis rzeczy ofiarowanych z okazji jubileum
leum Dra Antoniego Mateckiego Zakładu
w Narodowym im. Ossolińskich:

Manuskrypty

Ł Częśćka z rękopisu Henryka Pleinego.

Ł Sen. Józefa Dwornickiego list z dnia 1 sierpnia
1855 do Tomasza Grabianki o rodzinie Henryk
ów Grabianków na Wasyriem. List ten dał powód
do poszukiwań, które postawiły następnie do
pisanej monografii rodu Grabianków Rollemu.

ms
1944

Ł Sen. Antoniego Teriorańskiego list do

Wronisława Zamorskiego z dnia 20 lutego 1879
o panis, tribach, piercewa.

Ł Robertawa Baranowski list z dnia

29/1 81 do powyższego dotyczący broszury o sta-
ty styce ról lud. w Galicyi.

Ł Dra J. Kawnackiego rękopis wstępna

języ i prosty wydany przez Stanisława
Zamorskiego, Skizy, Pamiętniki w 50-tu
nocy powstania r. 1830.

Ł Maryi Bartus rękopisy: Wilia Słabce

ka", Modlitwa, Pod troyem.

Ł Suzanny Cybulskiej list z dnia 4/10 85 pisa-

ny do Wronisława Zamorskiego, oraz dotyczący
rękopis wiersza tejże: Pamięci Maryi Bartus.

Ł Jana Osińskiego, redaktora postępu, list

z dn. 15/1 863 do powyższego. -

Josefa Blaznińskiego trzy listy pisane do Bronisława
Zamojskiego, z tych przy liście z dnia 23/12 85 dotarona wstawa
wzrusze napisana autobiografia z piśmem dotknanymch Świec.

Tulio Gouard Kowski list z dnia 24/1 83 pisany do powyż-
szego, gdzie jest wzmianka o tym broszurce: „Zab. spetnie
sud porządany cudkiem naturalnym i wod karmi“

As. Radziejewskiego, redaktora „Katolika“ z dnia
24/10 85 z Dzytonia list pisany do powyższego o potwie-
bach „Katolika“, z doproszą się As. Radziejewski idzie
do Korywa 2. miejsca. ~~dotarona wstawa~~

Stefana Brzozynskiego trzy listy pisane do
powyższego w r. 1886 a dotyczy one różnych spraw
literackich.

Mieczysław Dąrowski dwa listy z r. 1886 i
1887 pisane do powyższego, w jednym jest mowa
o życiorysie ^{prof.} ~~prof.~~ Karla Kowalskiego napisanym
Karoliną Dąrowską, a w drugim o liście Teofila
Kucostawica i wiadomościach o Grawerskim.

Karola Brzozowskiego - poety jubilata - wstawa
wzrusze napisany życiorys w r. 1886, i dotarone
do tego życiorysu dwa listy: jeden ministra oś-
wiaty Edmunda Baszy do Karola Brzozow-
skiego pisany w r. 1882 jako do dyrektora lasów
wielki sturaiskiego i ornawiejszy sprawy wy-
stawy sztuki w jęziku francuskim, a drugi
ministra dla Galicji Florjana B. Ziemięch-
skiego pisany do Karola Brzozowskiego 20 mar-
ca 1880 jako do vice-konsula hiszpańskiego
w Krakowie a dotyczy kwestii o nadaniu tytułu
purez cesarza odczuwa Franciszka Józefa. Trzeci
dotarone do tego życiorysu jest nominacja
cyga Karola Brzozowskiego tymczasowym
dyrektorem rabsadu Sbarbrowskiego w Droho-
wyciu, później - jak wiadomo - został Karol sta-
łym dyrektorem tego rabsadu. (Zastępcą, co
gdyby chciał Karol zapotrzebował tych zastępców
do życiorysu, rabsad saary odpiśy powynić a wygi-
nąć wydać.)

do Pro.
Zamojski
70

do Mieczysława Baranowskiego o „Ogólnym do-
 mowem, o przemianie „Wielki dzięk“; o „fran-
 ciskan Kupcowichim“ (4) z dnia 27 listop. 85 to „Hu-
 ryemu Belskim“ wydawanym w Paryżu, którego au-
 morem był „Ogólny Durance“ i wiersze
 Tancie samie imiennym Teofila Lenastawiera
 „do Paryż“; i o obchodzie jubileusza Fleuryka Du-
 chinskigo. (5) z dnia 27 marca 1886 do ~~Proroku~~
~~na Zamojskiego~~ Leontylicy o pracy Leontylicy
 Duchinskiej o „Półfiliu“ wiersze napisanym, o wiers-
 bie Teofila Lenastawiera „Pomas Belski“; o pracy wiers-
 nej „Wierszy Wielkopolski“ (6) z dnia 15 Czerwca 86 do
 Proroku Zamojskiego o fotografii podawana
 Zaleskiego, Teofila Ogumawskim, o pamiątce
 Tancie Zaleskiego, o „Ciebie polskim“; Tancie
 wie Klauddii i o wiersze Karola Krajnowy. (7) z dnia
 19 sierpnia 86 do Felicie Zaleskiej o Duchin-
 skiej wiersze do Lenastawiera i o rysunku przed-
 wieżym Drużinskigo na amurze. (8) z dnia
 28 sierpnia 1886 do tegoż samego o sprawach „Og. dom-
 i“ i zapowiedzi, nadstanie do biograficznych
 o sobie samym. (9) z dnia 31 sierpn. 86 do Pror. Zamo-
 jskiego pisanie o sobie samym. Do listu tego dotarłony
 w Warszawie spisany przez Agatana Gillera Lyco-
 wyc i spis doboranych do tegoż czasu przez tegoż wiersze
 acaletowego autora, publicysty i petyo obywatela
 weseł karkach „wiersze stranicach..“ (10) z dnia 22 wrześ-
 nia 1886 do powojniwego o p. Duchinskiej; jej prace.
 (11) z dnia 19 lutego 87 do powojniwego o wiersze Karola
 Prorokowskiego „Hawu Al Ranyd“, o adresie pol-
 skim do brata Humberta i o pamiątce Rudolfa
 Wielkiego o sylbery. (12) z dnia 7 czerwca 87 do powoj-
 niwego o pamiątce z r. 1873, w Zgromieniu Wierchow-
 skim, o Janie Crowskim, o kłacie Stefana Nowyca,
 Migo i gawędach Uberdusa, i o dziełach pamiąt-
 kowe Mieczysława Romanowskiego. (13) z dnia
 22 marca 1887 do Karola i Orestawa Tancie
 Tancie (Kłacie) bardzo cenny list małyjny etymy
 poglądy Gillera na ducha i na Tancie.

do
Pror.
Zamojski

broń
1944

Łks. Kuli Sawelskiego (jeżeli się nie myli) list z dnia 10 sierpn. 1868 z Londynu pisany do j. en. Antoniego Terca, nawiązujący o Agatonie Gillere i zawieszonym pocięciu Tarsa. wystąpił pamioty naszkwaej (o wron Gillera w awo. in. i y iory nie wspomina).

Łks. Adama Sapiechy list z dnia 17. czerw. 1880 do Orwana Tarsa Zamorskiego dotyczący restytucji insty. lueyi "hóteb. rolniczych".

2

Edmunda Lorziskiego list z dnia 6. mar. 1886 pisany do Ludwika Zielonki autora "wspomnień o Syberji i wiewy do Legoi".

Edmunda Lorziskiego rękopis wiersza: "Z powstania narzej rothkarat ajnyrné."

X

Stanisława Wedura rękopis dwa wierszy: "Kwadem ja drierem" i "Z Boiej woli".

Janusza Katiakiewicza (driś profesora w Chica go w Ameryce) rękopis wiersza: "W piórnij" i "wieni" i powiastki "Dny chodny, pogratulawci" i "kój. pierwne pyłowanie na Trilei".

1
nieznanym

Stanisława Fluspla (byłego kapitana wojsk. pol.) rękopis z pamiętników Pełae: "Tyłko zieruato."

Łygniminta Wieratkowskiego odbitka wiersza "Toest. improwizacja wygłoszona na bankiecie w Stronnie, pami. stania listopadowego:-

2
nie znaleziono
1944 Głok

J. J. Kwarczewskiego kilkunacie kartek z pierwod. nego wydania Tom. II - Wilno u Polnawie 1838 "Berze J. J. Kwarczewskiego" "Helenka drama" "Histo.

rytm?
Karola Miasko, restorjela hóteb. rolniczych na Slesku i pisarza ludowego, fotografia posimiestwa.

Mieczysław Darowski list z dnia 29/1 87 do
Prownika Zamorskiego z dotarciem w rękopis
wiecna Teofila Lenartowicza wiecna do Boery:

Mieczysław Darowski list z dnia 5/11 tego 1888

o Ludwiku Zubomych do Prownika Zamorskiego.

Ludwigi Zubomych rękopis różnych wiecny rezyt.

Ludwigi Zubomych rękopis przedmowa wiecna: "Zakład"

Mieczysław Darowski list z dnia 16 kwietnia 889
z Krakowa do Prownika Zamorskiego z błaga-
nami o pomoc dla tegorocznego chóru diecezjalnego w dniu 16/4. (Póź-
niej to ostatni list jaki Mieczysław przed śmiercią napisał.)

Henryka Dąbrowskiego: "Dwugiętny 25° latni
Lubiesz. Paryż. Dwukrotnie polski A. Peiffer."

Ludwika Kubali korbiliusz do Prownika
Zamorskiego o obramowanie Egzemplarza Rogońskiego.
~~Henryka~~ Henryka korbiliusz rękopis wiecna:

"Sny Stara"

Pawła Stalucha list z dnia 25/4 82 do Pro-
ownika Zamorskiego w sprawie "Zwiazdu
Litewskiego"

Juliusza Leniewskiego korbiliusz wyświadc. z
r. 1883 list z dnia 29/2 88 do Prownika Za-
morskiego.

Olczewskiego (imięcia nie pamiętam) wiec-
nia stanu rewanżowego niegdys w Puciole-
rękopis różnych wiecny.

Turczyńskiego (imięcia nie pamiętam) profes-
or-rękopis: "Wyiczerka do Bestialu w d. 18/11/88"

Monitora wydawnego w Warszawie 17 (18) r. rezy-
ty z lutego, marca i kwietnia.

Kerimierza Ławickiego list z dnia 1 maja 1834
do starosty awerskiego w Warszawie o niedryjku dor-
reacji wyprawki pólnej przedsi do galicyjskiego rządu z
paurowca.

nie mał,
1944 g.

był w innej kolumnie
nie mał,
1944 g.

22

nie mał,
1944 g.

nie mał,
1944 g.

Ludwika Kamińskiego byłego oficera wojska polskiego z r. 1831 - zwanego później "Królem Patr." - rękopis wiersza do Bronisława Zamorskiego.

nie ma 1944

Ludwika Kamińskiego z panieństwa rękopis i tytułko użycia - wersja rękopiśna.

Aleksandra Wybranowskiego - autora uwagi w formie listu z przerwami - list do Bronisława Zamorskiego z dnia 11 lut. 891 o sprawach leśnych w Bratku.

nie ma 1944

Przemysław Cybulski; list z dnia 14/10 85 do Bronisława Zamorskiego o niektórych pracach tej r.

nie ma 1944
more
wiersze
nie ma 1944

Dr. Janusz Pergesa (pisarza ludowego pod pseudonimem Janusz Godorantka) dwa rękopisy: a) Wynalazek prochu. b) Na przykład.

Maryi Marceliny Darowskiej, pułkownicy p.p. - niepełna i zawierająca wiele zastrzeżeń i uwag - chętnie wzięta dla druku, list z dnia 2 grudnia 1876 do Bronisława Zamorskiego.

Gościłafa Teofila, uctora dzieła "Półka w dzieło" - "Odczytanie wierszy", list z dnia 16/12 892 do Bronisława Zamorskiego.

S. p. Teofila Wisniewskiego, wiersze stałe powiadzonego w Bratku w r. 1887 - byłego urzędnika centralnego w Bratku, trzy rękopisy: a) Głos wiersza. b) List do Bronisława. c) Odczytanie do bratka Gościłafskiego.

nie ma 1944
nie ma 1944
nie ma 1944

Stowarzyszenia Kierzkowskiego nowa w dniu 22 stycznia 1884.

Odczytanie do bratka w rękopiśnej korespondencji z dnia 15 maja 1891.

Muryca Pawyńskiego kilka numerów.

Woblesz plebie Stawa jeden numer.

Nowości 27/12 892. Bronisław Zamorski.

Prezvisi diego ften. uaweluba 2° oddziatu zboy. woj. dubelsk.
listo do gen. Jerios. z dnia 18 czerwca 1863.

Franciszka Me-foi (pseudonim) dwa listy do gen.
Jerios. z d. 6/9 i 9/10 63.

Ignacego Karcadzińskiego list do gen. Jerios. z d. 16/12 63.
z dopiskami Karola Prępczyńskiego i Prokuratora Tarcińskiego

Majora Bohdanowicza notatki o powiatach Krasnoj.
Sten i Krasnostawskim z d. 4 lipca 1863.

Przedu Narodowego organizacja w tabli wojska
narodowych z d. 12 maja 1863.

Majora Bohdanowicza raport główny z ugrupowaniem
legii woj. pod dzień 27. czerwca 1863 dla gen. Jerios.

Majora Wagnera raport z d. 26 czerwca 1863 dla gen. Jerios.

Majora Wagnera raport z d. 7 czerwca 1863 dla gen. Jerios.
o raz kopie zatwierdzone przez naczelnika Tomasa
Winnickiego odwice broni i tudzież doctarowemu
przez komisara wojen. Tomaszkiego dla oddziału maj.
Wagnera.

Karolina Lange list do gen. Jerios. z Heidelbergu
bergu z d. 4. listop. 1864.

Gen. Ant. Jeriosowski list do Najwyższego
nadzw. komis. R. N. z d. 23 czerwca 1863 nr. 286.

Gen. Józef Wysockiego nominacja Gierzkowskiego
Jeweryna komendantem oddziału w woj. Krasnod.

Listo uicwiadomiej mi osoly do gen. Jerios. z d. 24/7 63.

Gen. Jeriosowski reorganizacja dla Jana Obita doctar.
woj ludzi do oddziału w woj. dubelska z d. 18 czerw. 1863.

Fre Med. Wojnicka Woska list od. 21/5/73 do jcu. ferior.
Kasztanira (perilling nie myja) ^{z nowa kieszka Majewskiego} list do jcu. ferior. z Was.
wawny z nowesira albo pridi. 8/73.

Jcu. Aut. ferioraiskiego oderwa do obywateli wojew.
Dubelskiego od. 27 czerwca. 18/73.

Towaliego - komisara wojebawego - raportu dla
jcu. ferior. tryg od. 1/6, 2/6 i 20/7 8/73.

Nauclitka cywilnego wojew. Dubelskiego raport
dla jcu. ferior. z dnia 15 czerwca 18/73 nr. 580.

Nauclitka powiatu Chmielickiego raport dla jcu. ferior.
waidkiego z d. 24 czerwca. 73 nr. 38.

Majora Reulskiego raport z dnia 29 czerwca. 18/73 nr. 63
dla jcu. ferioraiskiego z dozienieniem poruczenia put
kanciba Throcka vel Gorkaurskiego ^{podlegajacy jcu. Heidenrejkis} (zobacz jcu. 18/73).

Majora Reulskiego raport z dnia 27 czerwca 18/73 nr. 15
dla jcu. ferioraiskiego.

Raport myslwego agenta (zapocznianem naczelnikoj jcu.
radoni Aut. ferior. z dnia 5 czerwca 8/73.

Wiktora Gleyrewskiego - komisara wojew. na Prerow.
chier tryg raportu dla jcu. ferioraiskiego od. 15/6, 21/6
5/7 8/73.

Jana Kaspatowicza ^{dwudziestu dniach w Dubelskiem} raport od. 24 maja 8/73 dla jcu. Jo.
refa Wysockiego jako kopia podpisana przez Kaspatowicza
original wypravit Kaspatowicz wprost do Rezdnet. -

Pismo na pamiatki pobytu jcu. Aut. ferioraiskiego w Krakowie
dnia 21 sierp. 1880 r. przez podkancendrych Janu obecnym jcu. 18/73
wsi wawny.

J. H. Majewskiego - wiadomych krajnego bernizawa P. N. - orkar
dla jcu. Stuk. Jerisvaiskiego z d. 12 lipca 1873.

Konwicyi podrozniczej wykladowa polubieg w Poyjcie
pisma z dnia 15 lipca 1874 wystawione dla jcu. Duboviego
Teriovaiskiego do l. 1327.

Mapa powstancow, pieci partycypantow polubicki i spies
berznicow polubicki - przytace jcu. Jerios. z War.
mawy w r. 1863.

Konitawskiego pismo do jcu. Jeriovaiskiego wraz
zoderuz z dn. 20 lipca 1870 r. wykladzian w Poyjcie, leca
zoderuz to zostawit jcu. Jerios. niepodpisany.

X. Kacimiera Zolnierkiego scheta na krytelu polubickiej w Pu.
oyjcie pismo z nominacya jcu. Stuk. Jerisvaiskiego na
istotne rezerwy tejz krytelu: a dnia 12 lipca 1874 r.

Lieban Jole - syde z Wawrony i tajnego agenta ^{jcu. Wazgira} zwanego
~~stiepa~~ ~~Wazgira~~ a po tem we wyzstelit wyprawak wojenny
prawie niezadziwnego agenta jcu. Jeriovaiskiego - dwa
listy do jcu. Jerios. jeden z d. 31 lipca 873 a drugi bez daty.
Lieban ten dowiadz wiadomosc istota o rzekach wojak wojzicko,
doctarret accunicyi i bronu i byt na ustugi - jela to iz listas
formac - w roznych sprawach rzekm z r. 1873. Do odnieku
jcu. Jerios. doctarret on w najboztyerniejrej chwili
pod Tepitami na dwa dni przed bitwa - gity accunicy byt
brak bronu ^{doctarret} 500 utul wyboruque rzekicow do oboru. Wca
dla pozniejzych relacyi - nie sprecyzowaly preremnia -
ten diekan niat byt sturzi po upadku powstania rzekm
rozuj. ca wprzeq, jedual, wiadomosc jebis cesas przebywar
wedrowanie a nastepnie w Krakowie zaimuget niz doctarret
terytatow budowlanych. Wwaznie bitwa pod Halylem byt diekan
w oborze jcu. Jerios.

Rozkaz Hon. Ceatr. jako Rozdz. Nad. z dnia 5 Lut. 873 do
nowelutego woj. pow. Rawskiego clem wtkowienia wspan

Opowiadanie
Jana Perioraiskiego do Hon. Pr. Nar.
z dnia 6 marca 1873 do jcu.

Aut. Perioraiskiego z przykaszaniem i cewin domy i nei
osobly (prowokacja Harta i uina mefa policyi Pr. Nar.)
(a mwie Kogala Krajewskiego of. Pr. Nar.)

Adamu Sapiechy list do jcu. Au. Perioraiskiego
z dnia 3 maja 1873 w sprawie wyiestwa pow. Zambrzeskiego
cyfry Kobylanby 1° maja 1873.

Stefanu Zamorskiego list z dnia 20. kwiet. 1873 do
jcu. Aut. Perioraiskiego.

Jcu. Aut. Perioraiskiego w Samozowny koncept pis.
na z dnia 28 czerwca 1873 w sprawie jcu. ob. Tomaszkiego
honorarium wojtkowym.

Tomasa Winińskiego - referat do jcu. Aut. Perior.
aiskiego - listy do jcu. Perior. z dnia 5/6 73, 25/6 73 i
24/11 73 i Fogori list bez daty.

Tomasa Winińskiego - referat do jcu. Perior. - list
do Bronistana Zamorskiego z d. 20/6 72.

Tomasa Winińskiego list do jcu. Perior. bez
daty.

Wiktora Wisniewskiego - bezpitena studium -
list z d. 26 lipca 873 do Tomasa Winińskiego i przypi.
zely na tym linie Tom. Winińskiego do jcu. Perior. z d. 29/7 63.

Stanisława Zawadzkiego list z 22/5 63 do jcu. Perior.

Jcu. Józefa Wysockiego - jako dowodny nowel. iil sbrojnych
woj. Kubelskiego i niem suslita - rozkaz nr. 13 z d. 2/4 873
do jcu. Aut. Perioraiskiego dowodny iil sbroj. woj. Kubelskiego.

Gen. Józefa Wysockiego rozbior z d. 22 kwietnia 873 do gen. Jędrasza
(Ostańciew dopisał Maryan Jędraszewski hotel zima nr. 42 pod białym
rym odpowiadając materialnie.)

Gen. Józefa Wysockiego list z d. 6 maja 873 do gen. Jędrasza.

Gen. Józefa Wysockiego list z d. 7 maja 873 do gen. Jędrasza.

Generał Stanisław Kowalski jako komisarz R. N. raport do
gen. Jędrasza z d. 30/4 873.

Marszałek pow. Łowicki pisownia dwa do l. 264 z
d. 7 maja 873 i l. 270 z d. 7 maja 873 oraz pisownia i dnia 8/5 873
do gen. Jędrasza.

Trybunał Uniwersytecki Rozm. Centr. jako R. N. z d. 18/5. i instrukc.
z d. 24 sierpnia organizacja narodowa z dnia 30/1 873.

Antoni Gębocki list z d. 19/7 873 do Józefa Wysockiego
sluchaj jako raport z Dublinu.

Włodzisławski (imieniom. niepełnym) list do Ad. Bagiera
z d. 20/3 873.

Gen. Stab. Jędrasza rozbior z d. 6 lipca 873 l. 832 do
majora Ruchego marszałek i adw. 3^{ty} Lubelskiemu

Majora Ruchego karteliera stwierdzenie pisany do gen.
Jędrasza.

Gen. Stab. Jędrasza bono odpowiedź na
karteliera majora Ruchego.

Majora Ruchego raport do Antonia Gębockiego jako
kom. R. N. z uwagami Włodzisławskiego z d. 10/7 873.

Gen. Stab. Jędrasza rozbior do majora Ruchego
z d. 4 lipca 873.

Ardu Włodzisławskiego pisownia z d. 22 listop. 873 l. 1187 do gen.
Stab. Jędrasza.

nie ma
1944

Manifest Towarzystwa Demokratycznego
Polskiego z dnia 30 sierpnia 1846 r.

↳ Opisy z oryginalnym wiewy doty wszystkich wypad.
koid i osob dierujacych z r. 18123 powregolnis
nych w osobie spowadronych spiszach pod A.
od 1-5, i pod B. od 1-54.

2
brak

Jen. Jeronimickiego bierienia notatkowa jabe
mial w oborie pos Kobylanki 1843.

↳ Plan idealny obowiazki i bitwy pod Woly Lauka 1843.

↳ Spisowpis pojedynczych marek i koid pow. w r. 1843
oraz notata o marce powiatowym w r. 1843
w r. 1843. (Katalog unregulowany do tego spisowpisa
zaginany).

↳ Plan idealny wshanyjary ruskiy wshanyjary woskiew
z dnia w r. 1843. w Polsce.

↳ Plan idealny wshanyjary ruskiy powiatowym w obowiazki
Lubelskiego w r. 1843.

brak

↳ Staudera polskiego - pisma wydawane przez Tama
Piewozna - nr. 42 r. 1842, a fejtatowymy ofisem bitwy
pod Kobylanką 6. maja 1843.

↳ Opis mapy krolestwa polskiego jebie mial jen. Jeronimicki
fury solim w r. 1843.

jest

↳ Zulickiego Jozefa wshanyjary wshanyjary o i. f. Tomasz
Wimilibim wshanyjary w r. 1843. w obow. R. N.

brak

↳ Dwie piosenki powiatowym z r. 1831 z obow. pod Bawelanki w
Wotygniu.

↳ Konopackiego Franciszka wshanyjary wshanyjary o powiat
wshanyjary w Wotygniu i Turin w r. 1843. wshanyjary w wshanyjary
wshanyjary powiatowym wshanyjary.

2. Notaty do Historji Rusku Narodowego od
1811 - 1844. napisis Jacek Wisniewski,

Przeinstawa Zamorskiego napisis prywatny
Kapitschov i reszci drugiej parnietni.
Króis r. 1843 i niekompletny. (Casoń,
jech wyrij napisisioro postawa do
Krakowa, i data nie wórcia.)

2. Raport niewiadomy ni owoy z d. 8/5/13 dla jen. Feriorenki.

Nowosiółka 28. lutego 1893.

J. Warajon.

Przeinstaw Zamorski

Kochany Broniu!

Daruj, że jako ^{nie} kierownik
podurzędnik, nie profesor,
jako amfibiuin, ponoszą-
ce przykrości, a nie wzywają-
jące przyjemności obu
stanów, nie mam czasu
ani parnieć, aby dla
własnego zadowolenia i
przyjemności odświeżyć
myśl wspomnieniem
o miłych chwatach, teatro-

nych z drabami, i orze-
jnic' sie ich towarzystwem.
Gnido, bawiacy obecnie
w Nowym Jaregu jako
cik Komisary powiato-
wy, czytaja listy Odysia
o jego podrózach z Ksi-
kiewiczem przypo-
mniat sobie dasze
poetyzniejszye czasy
i napisal do mnie,
domystrzajac sie, dasze

o Ciebie. To mi przesunęło na
 myśl, że do tydzień jestem
 Twoim literackim dłużni-
 kiem, a toli rozsygnęła -
 jaś to rozsygnęła wyprawy -
 Raport naszyci myśli
 na drobny, zdawkowy
 monet, dziennikarowy,
 widze, że nie mam czego
 Ci ofiarować prócz dyfka
 broszurki, uoszę Ci poprosić
 Du poprosznie, uoszę
 byliśmy ongi razem, i epa

zdrówkiem dla Ciebie,
dla Pani; dla córki.

Caruj! Cze serdecznie

Twoj zaplesniady
i kamyfony ale zawsze
po dawnejmu swety

Polentans

Baranowski

Lwów, $\frac{29}{1}$ 1881.

Ko many ojine (pisanej cóny) Stanisławie: Zapewne
wiera (a może i nie), jako Delficką odpowiedź otrzy-
matam od Trybu Adwokackiego. Zwrócono mi całą moją skar-
gę z nadprzyjętą rezolucją:

" Gdy prawo żądania odwoławania przy starze kande-
num z ustawy, jeżeli są warunki ku temu, proto nie
mamy kompetencji przyznawania takiego prawa i
w skutek tego kworujemy to zażalenie jako nie nadające
się do naszego urzędowania."

Z wydziału Trybu Adwokackiego Lwów d. 20 Czerwca 1885

Prezydent Trybu
D. M. Madziński

Członek wydziału
A. Weis (odaje mi się)

w danego datu pod mojem podpisem napisano: Wł. Górecki -
Zadem zapewne on miał to w swoim referacie.

Zastanawiając się nad tą odpowiedzią, a zwłaszcza spytując
się podkreślane słowami nadprzyjętą wyrażony w konkluzji
mojej skargi: "... udaje się do św. Trybu z prośbą, aby również
wziąć pod rozważenie moje pretensje i przyznać mi prawo
żądania od Dwa H. odwoławania, które, rachując i t. d."
wność, że przewidziany Trybunał dyscyplinarny skompy-
stat skwapliwie z obietnicą jako przedstawitem w mojej
skardze i wyznał mi się. Może bawim i właśnie mi
żądać ukarania, dyscyplinarne, prosił aby mi przyznano
prawo żądania odwoławania, udawaniem się do władzy

istotnie nie kompetentnej. Albo ja wiem? powinienem być
tem w łóżku i nie miał nic do powiedzenia i sam zrezygno-
waniem skonał jak potrafitem i jak mi się dawano. Sądzi
co bądź nie pojmuje tego, jak łatwo się staje na starych
postępkach ciotki i wstępującej korporacji mogła na skonał
podobny, mojej dać jak wymijającego odpowiedzi. Dać może
mi się materialnie albo odpowiedzieć mi, że nie mam żadnej
racji do podawania zaradania, albo że jeżeli mam jakie-
kolwiek, oświadczyć, że sprawa mojej kopy jest będzie ukła-
rany. Tymczasem przewidzię tego ^{ty. ukłaranie} i odpowiedź moją
wstano mi nie na drodze sądowej, a co do winy lub nie-
winności zaradania, Trzeba przewidzieć do porady Trójce,
jakką ja to wcale nie interesowało.

Wiem że wiem nie wiem jak teraz zrobić, a zaspie
sprawy nie mogę, jeżeli byłoby mam jakieśkolwiek prawo do-
chodzenia tego, co mi się rozumie materia. Odnosi się do
problemy, chociaż ci przedstawicielej i więcej cęty kę moją
skonał wstępnie z kopją dokumentów i z odpowiedzią Trójce,
i zrobić ci marketingową propozycję.

1° Abyś moją zapewne formidę sumy dobrać ma-
jamy mi jednego adwokata przedstawić kłopotliwie pofu-
stan wstępnie i poradzić mi, czy jest zarada, czy mi ma do
rozporządzenia obcej. Jeżeli mi się tego przedstawi, przedstawi-
by mi ci materiałnie dokumenta.

2° W parryskym warie to jest gdyby mi przy-
 szło prawo dochodzenia, wilejś mi kwalifikacyjnij
 Junyke, który podjęty by się przeprowadzenia sprawy, bądź to
 pour ponowne wniesienie do Trybu, skazgi po formie koda-
 gowanej, bądź pour zaprowadzenie do sądu, bądź wreszcie
 w jaki inny sposób up. pour układy, jako wynagrodze-
 nie za zajęcie się tą sprawą, oficynijś Ci' niniejsem
 20 procent od odryskanej na krysto swoly, a nawet dalszym
 Ci' i' wilejś, gdyby Ci' się to mydalo za mało.

Chodzi tylko o to, aby przedwzrostkiem powadrić się, i'
 powadrić janie wyobrazenie, czy sprawa oficynijś pomysłowy
 rezultat, czy też kwalifikacyjnij się do tego, aby jęż kaniicki.
 w każdym warie sądu, że aby tego dowiedrić się, trzeba mieć
 swój szangę i' wnyrtkie obrotowoi' w niej procerumie przy-
 wiedziane. procijs Ci' je więc, jiwili porwolisz, i' jiwili oświad-
 czyba gotowoi' do przyjęcia mi w pomoc i' przyjęcia mojej
 propowaji.

Proszę Ci' tedy, abyś mi zaraz odpowiedział i' wiadomo-
 mił gdzie Ci' mam przysłać papiery - albo też oświadcze-
 ować, że się tego nie podejmiesz. w każdym warie tylko się spo-
 diemam na pewno - a tymczasem jierkam Ci' sendowanie

Pani unauowanie Tęż
 niedobry cōre śliwuy ukłone.

Twój
 Józef Mławy

verte

Mój drogi proszę Cię kwi mi zaraz przysłać te wody,
 Karolbadzkie Mühlbrunn jeśli będziele bywało
 więcej niż - i koniecznie żeby był przesyłać adres uprzejmie
 tego kupca, bo w wstawiemy sobie znamie do niep na-
 pisać o więcej. Ciebie wskazał może nie być me Lwowa
 to napiszę uprzejmie do niego. Rozumie się że wody niech
 przysłać za pobraniem: adres ten: J. D. w Dobroca
 ost. stacja kolei tureckiej Ustouyhi (Soliny nie buda,
 pisać rekomendować bo list przysłać odczyt do Lwowa
 to kwi mi żeby wyżej tego buda nie zabracie.

A pamiętaj proszę i mecenarowi o tem co Ci upo-
 minalam to jest ~~o~~ o dobroty w adule

Żeśli się zobawisz z wojaczkowchmi to pamiętaj mi
 że byłem podług umowy pod gwiazdą o gwał. by' abo ani
 jego ani Ciebieciaty nie było. Szczęść.

Scieszam się serdecznie Pani wyjechać ciele,
 pamięć Marinsci ścisnie się wstawić. Wzajemnie
 ukłony pozostaje

Twój
 J. M. Winiarski

Sarvek 23 85
12

49.

Kochany Damiastawie!

Tępytam ci piemove tny potarkuwchi kumewji -
jwili będrwo drukawat, powini meś miie kęp na dwa
numera - wywsthiit kakuit potarkuwchiu będrwo plus
inims 15, radem wywstawony na 10 numerow - W
Dhurwem powierita mi cęta kumewja w 8 numerach,
ale wętpis zębyjcia mogli je takij powij dawai jak
tam. Dotępawem kębie wykęk, mowik powe literarkich
awiebs jwili będrwo piat co o miie nie rękajęst ni
prowpadkiem - wywawiam sobie akoli najwritęnij,
alejs kowajskęjz zęu nie narwat zo prowpadkiem
autobiografje do węgo ka wotetka miemu bęprejcięnij
předkewji i co bytoby z wujy strowy przedkewjonał-
wonię męjzę miie okęj sınıwanowię.

Ocebiwawitęnij naprowno wrow z Ołędriem wiađo-
woni od Ciekę w narępi inleneni : ocępwirię powe S.
stwanit rękętnie ochotę, Co kęwar robię ? Ołędri rękęjz
nie prowęjzthę (nie powawęjz Dęboki) kęnawie zędri powęjz
adawimito akowa wiktowęst jakick Dęb - gędęjz wiktowęst
cos podobęgo, naręjz mi, powęreku ci odpowędrię

wymagowanie. Zgodziłbyś temu i mnie przyrzęknę,
bo konie końcem kiel mi go i chętnym aby się jeliem
bied' sporobem wydrwięję.

aby oboje z rymu jetermy na swięta za bratem
pod Sanktym, abo raner po niedzieli wracamy do
domu. Odpin mi i doniesi jak się ma? czy ci tu
druga pnia nie karakodrita? a narownie czy nie ma
nawdrii w swojej ministerjalnej głowie wygnawie jakiej
kombinacji mogacy mnie uwolnić od ktopolno i Sob.
he? Dajś ci uwolnyk słowa, ie nie takie razie wie
targowatym ię o wymagowanie.

tyżak ceterum donowei Pariska Dobrego Wrawio
i wesotykh swięt, siichem cię sendowanie

Twej

Mirnik

ps. W kwietyu warie,
jweli p. Snowichi ię roz-
myślił, naleriato nam o tem
doniesi, chwicwily na kowit.

wydatek na oio telegram (chwicw ber najmniejszoy
wacji do mnie go adwerowates) krowis ci chęnie,
jweli Oledzki nie zechce.

Dabry cęz kowicji prukę ci miszowowanie

Jurisdiction komedja w 1 akcie wierszem drukowana 1860 r. w warszaw-
skiej Gazecie Codziennej (dziś Polskiej) za redakcji J. W. Krasińskiego.
Tęgor roku (1860) powierzoną w Bibliotece Warszawskiej zbioru powieści i
Stowiszek prowincjonalizmu krjaawskich.

W latach 1861-1864 nie nie pisatem, oprócz (licznych kweritów) korespondencyj
do Gazety Codziennej a następnie Polskiej, oraz współpracownikstwa
w wychodzącej następnie Encyklopedji Orgelboanda (wielkiej). Dopiero
od r. 1865 wi do ostatnich czasów wychodziły rozmaite nowele i hu-
moreski drukowane w piśmie warszawskich, krakowskich, lwowskich
i pamiątkach.

Przeobrażenie komedja proza w 3 aktach napisana w 1870 r. drukowa-
na 1871 w Gazecie polskiej, a grana na Warszawskiej scenie dopiero
w październiku 1873 r.

Marowy Kawaler komedja w 1 akcie grana pierwszy raz w Warszawie 15 maja
1873 r. Wykazy wielkie powodzenie, otworzyła drogę na scenę je-
prowizio napisanej Przeobrażenie maunie.

Ojczulek komedja w 1 akcie grana w Warszawie 1874 r. W kilka lat potem
przeobrażona na 2 aktów i grana w r. 1883 we Lwowie i Krakowie
p.t. Wanciovi.

Chleb ludzi łodkie, komedja w 1 akcie grana w Warszawie, Lwowie i
Krakowie 1875 r. następnie przeobrażona i grana w 1881 r. p. tyt.
Mośkowe Swaty.

W 1876 r. wyzedł w Warszawie zbiór noweli i humoresek drukowa-
nych podtem po rozmaitych piśmiech, pod zbiorowym tytułem
Dziwotażgi z ilustracjami Kurbrowskiego.

Pan Damary komedja w 4 aktach przenijowana na konkursie Krakowskiem
1877 i drugi roku grana w Warszawie, Lwowie, Krakowie i Poznaniu.

Mąż od biedy komedja w 1 akcie, grana pierwszy raz w 1878 r.

Rozbitki komedja w 4 aktach w Warszawie, Krakowie i Lwowie 1881 r.

Ciotka na wydaniu komedja w 1 akcie grana w Krakowie i Lwowie 1883 r.

2) Karjerasowicz komedja w 4 aktach grana w Krakowie, Lwowie i Po-
znaniu 1885 r.

1) W 1884 r. wyszedł we Lwowie zbiorek p.t. Nowe humoreski
Materiały zbierane do hydrografji polskiej od kapitanu wychodźczego
obecnie w Warszawie wielkemu Stowułkowi geograficznemu,
w którym pomieszczałam opisy mniejszych i mniejszych rzek
i rzekutek w Królestwie polskiem.

Gotowy do druku w wielkich rozmiarach Stowułk polski stanowiący
Dopietniczenie Lindęgo.

Reichenhall (Bayern)

52

Villa Posch.

12^e Aug. 86.

Samowemu i Tatarskemu Panie.

Wyjeżdżając z Brannoeu, pisatem
do redakcji „Ogniska domowego”
prosząc o adyutanie mi tego
zapisać do Reichenhall.

Nie otrzymałem ostatniego
Nr^u za miesiąc Lipiec, i ani
jednego Nr^u z miesiąca Sierpnia.

Państwu mają prośbę, również
jak o uwiedomienie ile się należy
ubemnie, zatażam wyprawy wyzakończenia
szacunku i poproszenia

Stefan Buszyski

Reichenhall (Bayern)
Villa Posch.

20 Siepnia
1886.

54

Wielce szanowny Panie.

Bardzo kaszerfna jest dla mnie propo-
zycja szanownego Pana algn przyjał na
siebie wydawnictwo i redakcję „Ogniska
domowego”, czasopisma, które uważam
za jedno z najlepszych, z kawałką dałności,
i najprzystępniej redagowane, pomiędzy
innymi, na całej ziemi polskiej. Przed
jedną nie mógłbym przyjał Tarskowskiej pro-
pozycji jego już na przystała wiadomość, jeżeli
ostatecznie porozumiemy się o niektóre sro-
goty, wymagające pewnych dodatkowych
warunków. Leczowie mają bowiem nie do-
zwala mi przytapić ^{teraz} do tej pracy. Z powodu
chronicznego karku i bronchity na którą od-
dawna cierpię, lekarze nakazali mi przeje-
dzić ~~teraz~~ kilka tygodni w Reichenhall
a następnie nad morzem i zimę w ciep-
łej okolicy Italji. Tymczasem kasi z
chęcią ofiaruję moje usługi w czym tylko
możę być przydatnym w miarę możliwości mojej.

Myliłby się stanowiąc, panie mój, że
Jego Dzieło walczyło ku miłości nieprzyjaciół. Chy-
ba między takimi ludźmi ulotnymi pogardzić
warto. Ja z pewnością mogę powiedzieć że
kto czytał „W. 50. Letnia rocznica” historyjs-
kiego powieściopisarstwa Litopadownego, Karłowacznego
wony duchem dzieła i dostradnością wód-
tomych szczegółów.

Wierzę, że dążyć było udać się
do ludzi rozumnych a znających się na rzeczy.
aby pod względem finansowym dyspo-
nowali do wznowienia dzieła „Ogniska
domowego” jako niepełniejszego perijektu
pisma. Mógłby trzeba także niecierpać
patologicznie kaintercerwai? Nowe Tłumki naj-
gorliwsze są w takich warunkach. Należnie
nieodkrycie potrzebne jest nawołać
dobrych dokumentów z jaką podziękowa-
nie dekryja codziennego czaropisania. W di-
siejmych czasach, bez rozgłosu, bez repla-
my nie nie można walczyć!

Wiem że każdy „Diabeł” bardzo dobrze
urządzący da „Ogniska”. Warto pod tym
ona! to dobre urządzenie. On ma niecier-
nie wielu czytelników.

Zwrotka poddana materjalna „Ogniska”
 jest także dość silna. Tytuł prenumerato-
 rów to świetna rzecz. Nic miem być ma-
 niżej „Biśniada” Wasyliwca, doskonale
 pisano pod karzym wzledem, pomimo
 nieprzyjemnych naruszeń cenzury. A
 także ten redagowany jest może za wróci
 niejednemu europejskiemu sturji.

„Sydzien” Kraszewski nie da-
 wany Krakowicze przed kilkoma laty
 miał tylko 500 prenumeratów i nie
 mógł się utrzymać; chociaż również wed-
 ług mnie, wzorowo był redagowany. Ale
 Kraszewski sam jeden trzymał go na swoich
 barkach.

Zachęcony jestem zawładnąć
Brunona Ubaldu w „Ognisku domowym”
 I porciwie i rozumnie i ciekawie!

Radzę bardzo niedługo do kryje-
 tis pod tym pseudonimem, aby serdecznie
 mi podziękował.

Znakomite są opisy Tybina pana
 Zielenki. Pisatem do niego pod adresem
 redakcji „Ogniska domowego” prosiąc aby

był Turków omnie zawniaadomie' dy nie
znał mego brata stryjczego Karimiera
Bursowy nierzego, który nadzwyczaj me-
lewny smiercia polegl w bitwie pod
Tajlanicami wokoło Zyzyna w 1863 r.
i czy nie zna o nim janczyk szeregowiec?
Ale nie otrzymałem odpowiedzi. T

Raz wielce serdecznie Pani
przyci ademie zapewnienie wyso-
kiego szacunku i poważenia

Stefan Bursowyński

ps.

Od potania Lipca do dnia dzisiejszego
tracnego Numeru "Ogłoszenia Smolew"
nie otrzymałem i o przygotowanie koso-
nych przed poruczeniem adresem naj-
uprzejmiej proszę.

T Materiał do tytułu w post. ^{Kawalerja} ^{Wiedźmięciwego zginęł.}
Józ Mykita. -

Wenecja.

6° Czerwca 1886.

Riva dei Schiavoni.

56

Casa Kirsch.

Wielce szanowny Panie!

Z uprzejmości szanownego Pana odbieram ciągle „Ognisko domowe”. Dla poratowania zdrowia, szukając polepszenia, przędowię się z miejsca na miejsce: z Kvarana do Reichenhall (w Bawarii) najjeżdżatem w Lipcu, — z Reichenhall do Aree (w Tyrolu), — z Aree do Wenecji; — a stąd może jeszcze myślałem iść dalej na południe. Jednak, jesiń czas nam zamieszanie nieco dłużej tu zabawieć. — „Ognisko domowe” wreszcie dostało do mnie. A ja zadowolony się szanownemu Panu. Tymczasem więc przesyłam to co tu skleiłem wierszami. — Może znajdą się ludzie, którzy w tej..... jaskry ja narwać?... satyrze, przed ironicznym, — i prawdziwym kawałem — tytułem: Rozkosze życia, ujrza się jak w kwierciadku. Są u nas pewni profesorowie — historycy i pewni krytycy, do których może być zastawiana znajdująca się w tym wierszu syntexa.

O przysłanie dalszego ciągu „Ogniska” proszę uprzejmie pod powyższym wyrażonym adresem.

Zatracam wyraz, wywołanego stacjami i powarania S. Odszedłki,

pr. przerw.

ps.

Niech Pan będzie Tasmao poleci w druzami
aly skladano wiersze tak jak u mnie napoi =
sane, to jest: ja mam zamiar tylko wtedy
zaczynać wiersz od wielkiej litery, gdy
stanowi następuje po punkcie, czyli po
kropce, oznaczającej skrócony period; w
przeciwnym razie, wiersz powinien za-
czynać się od małej litery.

Niech Panie składać przy strofach
takie odstępy uczyni jak w dękopismie.

Przytem prositbyu aly korektor
uwaznie przejrzał druk; gdyż, niestety,
w „Ognisku domowem” są błędy wielkie
i bardzo przykre błędy drukarskie.

S.M.S.

+ 2 Grudnia 1878. 58.
Jaszkowice.

Wielmożny Panie
Wobrodzieju!

Pospieszam z podziękowaniem za
Waszemu uwiadomieniu nas o sprzedaży
domu i parku w Archorowie. Chętny
byśmy z tego skorzystał, ale najprzód
trzeba zobaczyć czy się ta realność nam
nada i do potrzeb zakładu naszego da się
zastosować. Jak tylko będę mogła odjechać
do Archorowa aby pomienioną realność
oglądnąć, tymczasem upraszam
Wielmożnego Pana Wobrodzieja o donie-
szenie mi w jakim stanie znaj-
duje się budynek, czy nie jest zruj-
nowany i wilgotny i czy okolica
może dostarczyć materiałów budowlanych.

Z Wysokim Szacunkiem

M. P. Pana Wobrodzieja

Stęga w Szęku

Marya Marulena Barwicka Inż. Jędr. M.
1878

Rakusance 9 Lut. 1886
Ostatnia poczta Galynia

Zamy i Kochany Bronisławie

60.

Pragnę być w domu zyna mego w Rakusce

wie zabawie i jalecie ^{wygodnie} ~~z przyjemnością~~ prosię Cię zjechać
przyjeżdżaj tu mi ^z Pisma swego.

Chciałbym o ile dalem wyrozumianiem yoworem oddać
licie Palkom w 846 r. a głównie o p. Pauliny Bogu
szewaj, co bym miał jej miniaturę, natęgnię
na wytwornictwo artystów w twójce Ognia

Alte w r. 848 w Kierem w Sierpmie uniersta
ony w Włach tak parniejsze skłotit bardzo

niektóre zycierę Pauliny Bogusowej skłotit dyj
munt Karłowale - co sam powe laty dygalem

ale nie wiem w Kierem belebrętych Czarop
sowie przychodzą w orade w 848 pisma Tygodnik

moje, Tygodnik - literacki, Krotka rudimne i pod
bun Tygodnik Suowle, - upraszam Ci dalem

typi foteat wyprakai do Karłowalego zycierę
i mnie tu do Rakusance przyjeżdżaj raryt.

Pobrzeżu, ani jedna w Kierem Kierem C. poręczyt

o ruskiej mekaly zastugi, głównie jedanie
o Rykajewie, do pod uparte, do mi yady
awstac. - Z Szacownym do Ciebie i do yowemu

przyjania, Twój prawdziwy a Język
M. Baroni

Rakozane 29/2 884

61.

Kuchary i Lany Promietanie

^{uproszka} Zobraz sthwan i stylu napisalam
do Redownego Ciesielskiego aby jeh naj-
spieciaiej w ryltrowym M. Gynirha
omytki zuchalstie lista dancstawida
o ktore se, gnaltownie upamina, a gto-
wente dore a to namiscudaje. N. ames
widet i Wolozitka nie jeh myslie wyprute
waki Sturalow, ale pypwone Starusida

Dange pypwone Starusida jeh wroscenie
pypwone wroscenie

Ojme mnej zuzienajzel mysl
jeh jeh wyprute mied w biedy jeh
stange. Amitynie ki woznie
dore dancstawida se, dancstawida
aby icel jeh woznie

N^{ra} wychodze pypwone mi do
Rakozawej. Z goda pypwone mi
100 cobitep troche nam aranyon drubow
Loptactem w the 3p i jeh
konue na woznawone lebe wroscenie
szedy i drub i staj Alparowek

Rakorawa 9to 887 63.
W Opatu: Porta Kolybia

Łany i Kochany Broustanie:
Odebrany 4^{ty} 2. w list 2^{ty} z relami
o Naszego Mitosiewego Senartowice na
omytli w dachu listu jego, a głównie
przy wtornianie o Niemiewice. Wobec
prekusiony dany im przed lat ^{przez} 10
Staruszkow na ulitrojey ⁱⁿ Staruszkow
podatem Korobke na Odinie iebionag
Sranowemna Draz. Ciesiebseimie
proszere i blagajre go aby w neplikazne
wne sen ^{ty} sprowstawal. Nie atery
matem ac to ani upowiedzi emi ^W
2^{ty} 6 m. — A Senartowice w bisie
2^{ty} 6 m. upowina ne i ^z akhtina aby
albo te sprowstawanie podane ty
Albo aby oglosic list jego na nowo
poprawione. Gome zatem a zapytaniam
czy wedlug redania Senartowice oglosi-
wanie poprawione

Do ponownego bawiem cytoszenia
musi być albo Język Niderlandzki
albo Reformy.

Pisze mi pewna Kawiarka o restraszeniu
Stanie naszego Królestwa, którą do Sta-
wami i Jozef Kr. jest tak ale re i dnia
na dzień moje skowirze, patrosi
na niego wypady pergwia, rozumienia nie
nieustojcie: - bierze w dzień bo kępa
apizum na uspelkojenie bolow, doremie
wiaz, i chasem a przez dynamis
a jednoraz to do Pergru to do kweju
nie spija i nie je prawie nic - noyi
jako ktady peruchu i te. - Imbitne te wiad
moje pergru i Lewatow i uoi wstanie 5° bu
Zawieszki: - Szraniki.

Na probenania i, Stanowienie, dia
naffise do J. Paemo de de Gynowuluego
Otu jam wolnem starem i Wacemlaseg
oremie, Jęgo na moje języczne radzigi i
piurem Palce radzigi zowem nie moze.
Ola bielus a peranowaniem i, stare, fropie
mie, kwej jębi, kwe W. Perow

Lwow 5^{ty} List. 1888

64

Przełączony: Kowalewski Bronisław

Z góry najprzód przeproszę cię za przegapienie
i nie mnie kaniował, przeszedł mi to
ze mi doświadczyć nie dopisuję, i jak u pozo-
stałej stronie się wyrażę, że nie skłama-
łem, — bo się, — to admirać może
Obiegnęłes się, mnie do diable a tyż mnie
miłuję. — Mój serdeczny pozdrowienie i
każdaś Ci pare uścisków i pierz-
nawej Cię gośniej jak jażdziż tuberculoz
i kordki i Disentria, obywatelskie chęci
uścisków i tyż, umiesz i w Opusku
czy i uścisków niepodprawności i uścisków
uścisków i uścisków, — tam przegapienie
i przegapienie przegapienie i tyż, — jaż
tyż — Dariusz mi i tyż, — uścisków i tyż
uścisków.
Dla siebie i uścisków przegapienie
Wielki Dariusz.

Krakow 16^{ca} 1889

15 Ulicy S. Tomasz

66

Przebaczyj mi Kochany Bronisław,

Twoja sprawa mi wielką przyjemność
zaprowadziła o retribucjach Twojej miłości
i niestety do tego charakteru Córki Marysi
a jej Władcy i Towarzystwa - Narodziła
samo jego wrota re a Krwi i ducha
Syna do Polski natęży - Dajże Jm Bóg
re w spełnieniu w tem Anny i do lat sta
funkcji sroga sliwne i dostrzecz się
Polski niepodległej a więc Twoja ofiara
jakkiej by Bóg sarał dotrzeć się do tej
podziwiania - Marysia nas przeżyła
porzycem w domu przytłoczoną w Spokojnie
starie a rozpaczem się, owojato, kude miak
dla przycigni Do podziwiania w "Nicoash"
Odczytany naszej - Od 5 Miesiący kety i
je w "orku" i t. p. Do przystawia na 2 godzi
ny w "Adze", tego kety orate węgrom obg se
kitha skrośli do Was obgpa, wiodę - Ua
try re dory Twoj Najlepiej de mnie
dela Mooreimow a t. b. ducha wogumie xgwacik
wogumie Ję moj drugi Bronisławie -
Dla Ciebie a najprawdziej, Pospolnie
Twoj polski Anny

W. Barwicki

KURJER POLSKI

w Paryżu

DWUTYGODNIK POLITYCZNY-LITERACKI-SPOŁECZNY
ORGAN PATRYJOTYCZNY POLSKI

Wychodzi w Paryżu pierwszego i piętnastego każdego miesiąca

PRZEDPŁATA ZA ROK : 6 fr.
ZA SZESĆ MIESIĘCY : 3 fr. 50 c.
za granicami Francji dolicza się porto
to jest 4 fr. 20 c. na rok.

W Ameryce : 1 dolar 63 c.
z kosztami przesyłki przez Post-Office-
Order.

LISTY I KORRESPONDENCJE
powinny być adresowane do wydawcy

A. REIFF, Imprimeur
9, place du Collège de France. 9
PARIS

Anonsa : wiersz 50 cent.

ZAWIERAJĄCE WIĘCEJ NIŻ PIĘĆ WIERSZY, STOSOWNIE DO UMOWY.

Wszelkie anonsa dla Polaków
szukających zatrudnienia, jako
też dla dających takowe, ogła-
szone będą bezpłatnie.

Manuskrypta nie zwracają się.
Odpowiedzi będą udzielane za dołącze-
niem marki pocztowej.

JAK MAMY OBCHODZIĆ

PIĘDZIESIĄTĄ PIĄTĄ ROCZNICĘ

POWSTANIA LISTOPADOWEGO?

Przypominamy pięćdziesiątą piątą rocznicę Powstania Listopadowego, którą za dni czternaście obchodzić powinniśmy z tą powagą i namaszczeniem, jakiej wymaga godność narodu i świętość sprawy polskiej.

Rozpamiętujemy prawa nasze i obowiązki; w spomnieniach przeszłości szukamy nauki, w trudnej zaś doli naszej i w prześladowaniu, jakie się sroży z dziką namiętnością w dwóch zaborach, czerpmy zachętę do pracy nad wzmocnieniem sił narodowych, abysmy skutecznie mogli w każdym punkcie zagrożonym przez wroga dać mu odpór i gdy przyjdzie do stanowczej walki, abysmy go zwyciężyć mogli.

Położenie obecne jest bardzo trudne.

Trójcesarskie przymierze nie jest faktem wątpliwym. Cesarz austriacki, Franciszek Józef, w odpowiedzi swej na powitanie wspólnej delegacji, z całym naciskiem wyrzekł, że istnieje ścisły związek między trzema monarchiami.

Ile razy zaś ten nieszczęsny związek, uknuty po raz pierwszy dla rozbiórów Polski, wznowionym zostanie, tyle razy niewola nasza zacieśnia się więcej i prześladowanie sroży z większą wściekłością.

Ostatnie wznowienie tego przymierza w Skierniewicach, utwierdzone zjazdem cesarza austriackiego z carem Alexan-

drem III w Kromieryżu (25 Sierpnia r. b.) dało się nam już bardzo boleśnie uczuć.

W zaborze moskiewskim rzucili się gubernatorowie carscy z powiększoną żądzą do tępienia języka narodowego, zabierania własności polskiej i niszczenia kościoła katolickiego; rząd niemiecki, ów rząd chlubiący się cywilizacją, uczynił coś jeszcze ohydniejszego niż wypędzenie Hugonotów z Francji za czasów Ludwika XIV, bo dla przyspieszenia germanizacji zarządził wydalenie z własnej polskiej ziemi, wcielonej bezprawnie do Pruss tych Polaków, co się porodzili za kordonem moskiewskim i austriackim; rząd zaś austriacki nie pozwalała dziennikom polskim w Galicji przyjmować skargi prześladowanych na postępowanie sąsiadów i orzeka, iż co zrobili to mieli prawo zrobić i nikt im przyganiać nie może!

Nie mamy potęgi materialnej potrzebnej do zwalczania wroga, lecz mamy siłę moralną dostateczną do podkopania jego przewagi.

Użyjmy jej, jednocząc się w braterskim uczuciu i wszędzie, na każdym kroku wspólnym usiłowaniem brońmy naszej mowy, naszej własności, naszej religii i naszego prawa i spieszmy z pomocą każdemu, co jak bracia Unii na Podlasiu i ci, których Prusacy wydalają, cierpią od ciosów ręką wroga zadanych.

Niechaj to święto listopadowej rocznicy będzie świętem powstania w duchu przeciwko najezdnikom!

Jak zaś w każdym powstaniu wymagana jest jedność, tak i w tym moralnym

ruchu niechaj zginą pomiędzy nami partje, niech przepadnie na zawsze niejedność i niezgoda, która nas osłabia i niechaj wszyscy, co się poczuwają Polakami podadzą sobie bratnie ręce i pomimo różnicy stanu, wyznania i przekonań politycznych działają jak jeden mąż dla ratunku narodu, wzmocnienia jego mocy i zneutralizowania ciosów najezdniczych.

Oto w jaki sposób święcić powinniśmy rocznicę listopadową!

Niech każdy w duchu wykona przysięgę wierności sztandarowi Polski niepodległej i nie zaniedbując prywatnych obowiązków, niechaj każdy przyrzeknie w sumieniu swoim pracować niestrudzenie, ciągle, codziennie dla podźwignięcia Ojczyzny, dla dobra i szczęścia narodu i dla zwalczania tyranów, co naród nasz gniotą i życie mu odebrać usiłują.

Zawziętość tych wrogów przekonywa, że nas nie lekceważą; niespokojność zaś i gwałtowność środków zniszczenia, jakie zarządzają, dowodzi, że zrodziła się w nich nie tylko obawa, ale i przeczucie, że ofiara z rąk się im wyslizgnie.

Takie zmowy, jakie niedawno miały miejsce pomiędzy nimi w Skierniewicach i w Kromieryżu i tak natężone prześladowanie, które wywierają nad nami, zwykły się w historii powtarzać w przeddzień wielkich wypadków i zmian.

Być może, że ta straszna przewaga trójcesarskiego przymierza stanie się właśnie przyczyną jego rozerwania i zmian w Europie.

Narzuca ona pokój Europie, ale pokój niewoli, uwarunkowany zrzeczeniem się

samodzielnej polityki ze strony wszystkich innych państw Europy.

W samem nawet przymierzu jeden tylko i to despotycznie rządzi książę Bismark, wyobrażający Niemcy zjednoczone, Niemcy reakcyjne, same tylko zło tworzące na szczycie swej potęgi; dwaj zaś inni sprzymierzeńcy Austrija i Moskwa ulegać muszą jego woli.

Stosunki takie dla wszystkich są ciężkie, wszystkie też państwa i narody pod działaniem tych stosunków cierpią.

Miejmy więc nadzieję, że miną one w prędkim czasie; — lecz tą nadzieją nie uwodzimy się. Bierzmy z niej moc ożywiająca, która wiarę w lepszą przyszłość i w zwycięstwo prawdy utwierdza. Ręk nie zakładajmy i pracujmy tak w kraju jak za granicą dla Polski, prawdę wyobrażającej.

My, co na tułactwie zostajemy, powinniśmy przedewszystkiem zjednoczyć się.

Myśl zorganizowania emigracji w jeden « Narodowy Związek » została już zaprojektowana przez « Towarzystwo Polskie » w Szwajcarji.

Uczynmy więc pamiętną rocznicę pięćdziesiątą piątą powstania listopadowego przez położenie fundamentów pod Związek Narodowy i pod instytucję Skarbu Narodowego!

OBCHÓD JUBILEUSZU F. H. DUCHIŃSKIEGO WE LWOWIE

Urządzeniem półwiekowego jubileuszu słynnego naszego etnografa i historycznego badacza zajął się we Lwowie komitet. Do składu jego należeli: *Platon Kostecki*, redaktor *Gazety Narodowej*, utalentowany polski i ruski poeta; *Dr. Józef Żuliński*, profesor Seminarjum nauczycielek, autor rozpraw i dzieł treści pedagogicznej, przyrodniczej i politycznej; *Mieczysław Darowski*, weteran z 1831 roku, który na chwilę nie zszedł ze stanowiska służby narodowej; *Jan Czerszyk*, weteran z 1831 r., inspektor kolei żelaznej lwowsko-krakowskiej i zasłużony obywatel; *Józef Janowski*, sekretarz Rządu Narodowego w 1863/4 r., architekt; *Bronisław Zamorski*, autor dzieł treści historycznej, redaktor *Ogniska Domowego*; *Dr. Gustaw Roszkowski*, profesor Uniwersytetu lwowskiego, członek Rady Miejskiej, autor kilku dzieł treści prawniczej; *Karol Młodnicki*, artysta-malarz, nauczyciel rysunku i *Jan Amborski*, profesor języka francuskiego w Uniwersytecie i w Politechnice lwowskiej, autor dzieł treści literackiej i lingwistycznej. Oprócz wymienionych byli jeszcze członkowie zamieszkałi po za Lwowem. Prezesem komitetu wybrano Platona Kosteckiego, sekretarzem zaś Jana Amborskiego.

Już sam skład komitetu dowodzi, jak poważnie traktowaną była sprawa jubileuszu.

W myśl inicjatora, nieodżałowanego s.p. D-ra Tadeusza Żulińskiego, postanowił ko-

mitet oddanie hołdu zasłudze Kijowianina połączyc z rozszerzeniem w kraju jego zasad i poglądów i w tym celu nieograniczać się jednym obchodem, lecz rok pięćdziesiąty czynności jubilatę uczcić przez pracę nad spopularyzowaniem wyników jego nauki, tych mianowicie, które przeszły krytykę znakomitych w umiejętności historycznej meżów i uznane zostały za zgodne z prawdą.

Dzieło Agatona Gillera p. t. « *O życiu i pracach F. H. Duchńskiego* » objęło właśnie te wyniki i rozszerzyło znajomość prawd przez jubilatę udowodnionych pomiędzy ludnością krajową. Studium to bowiem wydane staraniem członków komitetu, doznało niezwykłego u nas powodzenia. W przeciągu kilku miesięcy prawie cały nakład rozsprzedanym został.

Fakt to pożądanym, wiele pożytku zwłaszcza w Wschodniej G. licji przynieść mogący, Duchńskiego bowiem nauka w tem dziele przedstawiona nie pozostawia żadnej wątpliwości co do odrębności Rusi.

Wiadomo jak usilnie pracowali i pracują moskiewscy pisarze i agenci nad wzmocnieniem w Rusinów, że są jednym i tym samym narodem, co Moskale. Obalamucili oni tak dalece umysły, że znaleźli się ludzie, którzy, występując jako reprezentanci i obrońcy Rusi, przeprowadzić chcą zniszczenie Rusinów.

Komitet ślusnie postąpił, gdy szczególny nacisk położył na ten punkt nauki Duchńskiego, który samodzielnosc i odrębność Rusi od Moskwy utwierdził i postawił po za wszelką wątpliwością.

Wszystkie też publikacje, jakie wyszły z okazji jubileusza, jakkolwiek nie zaniedbały innych wyników nauki Duchńskiego, ten szczególnie, tycający się Rusi, jako najwięcej pożyteczny dla sprawy oswobodzenia, opisywały.

Do tych publikacji należy biografia Duchńskiego, drukowana w wyborowym czasopiśmie literackim *Ognisko Domowe*, której początek napisał s.p. Dr. Tadeusz Żuliński; *Wieniec jubileuszowy*, wydany pod redakcją Felixa Lewickiego i artykuły w pismach codziennych. Artykuły, jakie *Kurjer Polski w Paryżu* zamieścił w tym przedmiocie, zostały przedrukowane przez dzienniki krajowe.

Jako nader użyteczne i celowi powyższemu najdokładniej odpowiadające, wymienić jeszcze musimy pisma Stefana Buszczyńskiego i wykłady publiczne przez tegoż uczonego meża, Felixa Lewickiego i Bronisława Zamorskiego w ciągu bieżącego roku wypowiedziane.

Co do obchodów, postanowiono urządzić dwa główne, w Krakowie (10 Października) i we Lwowie.

Pierwszą część lwowskiego obchodu była uroczystością kościelną. Dnia 4 Października r. b. odbyło się w archikatedrze we Lwowie nabożeństwo na intencję Duchńskiego. Kościół był przepelniony. W tymże dniu przesłano jubilatowi do Paryża drogą telegraficzną wyrazy powitania i wdzięczności od komitetu, redakcji pism, korporacji rzemieślniczych i od wielu prywatnych osób.

Druga część obchodu lwowskiego odbyła się 23 Października.

Główna sala Ratusza i galerji pięknie w zieleń i w kwiaty przystrojone napełniły się szczętnie publicznością. Medalion jubilatę otoczony był wieniec z lauru.

O godzinie 7 wieczorem, zagaił posiedzenie *Jan Dobrzański* mową, w której przedstawił naukowe i narodowe zasługi Duchńskiego i wypowiedział wśród oklasków

publiczności słowa narodowego uczczenia jego zasług.

Dobrzański, przez lat czterdzieści redagując różne pisma, pomiędzy którymi były: « *Dziennik Literacki* » i « *Gazeta Narodowa* », nigdy nie zapomniał o radzie Duchńskiego, aby Moskali nazywać właściwą nazwą, jakiej dotąd używa lud rusiński i polski a od której oni sami odstąpili wskutek rozkazu carów.

Jako punkt drugi programu zapowiedziany był odczyt Stefana Buszczyńskiego Szanowny atoli prelegent zastał i nie mógł przybyć z Krakowa. Zastąpił go *Bronisław Zamorski*.

Lubo nieprzygotowany, wywiązał się dobrze z swego zadania i jasno przedstawił zasady Duchńskiego. Publiczność podziękowała mu za ten wykład oklaskami.

Po nim zabrał głos *Platon Kostecki* i odczytał wiersz okolicznościowy, odznaczający się wyższym polotem myśli i piękną formą.

Pomiędzy żyjącymi poetami Kostecki zajmuje wybitne miejsce. Wszystko, co napisał jest utworem szlachetnego natchnienia i przemawia miłością Ojczyzny.

Przytaczamy ostatnie strofki z jubileuszowej improwizacji:

Popłynąz poety lata stepem Ukrainy,
Czekajmy w nocy Archaniola słońca,
Wszak oto słowem Rusinki dziewczyny,
Natchniony chłopak, wstał Rusi obrońca!

Chłopak z dwóch mieczów, które w jasnych
Archaniol, patron Ukrainy dzierży, [dłoniach]
Pochwycił jeden, co na ducha błoniach
Wymiata piórem kłamców i fałszerzy.

Kijowianinie, Ciebie dziś święcimy,
A Tyś w tułaczach Paryżach daleko!
Spiewają Ciebie ryny i nierymy
A Tobie z czoła krople bólów cieką?

I jakież Tobie posłać tam życzenie?
Niechaj Archaniol skrzydła swe roztoczy!
I patrzaj długo w najdroższe rozmienie:
W lechickiej wieszczki, w swojej żony oczy!

Następnie odczytano nadesłane listy i telegramy, a między temi od profesora *Santagaty*; od byłego ministra *Correntiego*, protektora Akademii Mickiewicza; od *Teofila Lenartowicza* i grona rodaków w Rzymie; do licznych kół i stowarzyszeń polskich w Niemczech, Francji, Szwecji, Rumunii i od Muzeum Polskiego w Rapperswyłu. Z listów zaś wymieniamy: Od Prezesa Akademii Umiejętności w Krakowie; od sędziwego *Józefa Supińskiego*, ekonomika narodowego; od *Jana Zacharjewicza*, słynnego powieściopisarza; od Koła dbałych o chwale Słowian w Stanisławowie i wielu innych.

W końcu chór « *Lutni* » odspiewał piękną kantatę na cześć Duchńskiego, unyślnie skomponowaną przez młodego, lecz utalentowanego, kompozytora *Niewiadomskiego* do słów *Aurelego Urbńskiego*.

Około godziny 10 odbył się w Sali kasyna mieszczńskiego bankiet pod przewodnictwem *Mieczysława Darowskiego*.

Szeręg toastów rozpoczął *Dr. Tadeusz Rutowski*, Prezes Koła literacko-artystycznego. Z mowy jego przytaczamy jeden ustęp: « Sąd o historyku Duchńskim należy do historyków, sąd o etnografie Duchńskim wypowie etnografia. My, którzyśmy się tu z rozmaitych kół obywatelskich zebrali, przyszliśmy uczcić obywatelską zasługę, złożyć hołd niezmordowanej, wytrwałej, pół wieku trwającej pracy uczonego publicysty, propagandzisty, który pół wieku służył Polsce czem mógł, właściwą sobie pracą, właściwą sobie myślą i bronią.

szych pracowników polskich, słusznie też jest ceniony i szanowany w kraju i za granicą.

Edmund Krzen, zdolny chemik we Lwowie, otrzymał od ministerstwa przemysłu i handlu przywilej na wynaleziony przez siebie sposób nakładania glazury na wyroby z gliny niewypalonej.

Od pewnego czasu Sejm i Wydział krajowy w Galicji popiera gorliwie wyroby z gliny. Szkoła garncarska w Kołomyi, opuszczona przez rząd, była blizką upadku. Podtrzymał ją miejscowy garncarz Słowicki, który zarazem był w tej szkole nauczycielem. Obecnie zdaje się, że nastają lepsze czasy dla Szkoły garncarskiej w Kołomyi, bo Wydział krajowy naznaczył pewną sumę na jej utrzymanie i jest nadzieja, że nowa Rada Miejska w Kołomyi nie będzie tak obojętną dla niej jak dawna.

Przemysł ceramiczny nie tylko w Galicji, lecz w całej Polsce, zakwitnąć powinien z powodu wyborowego materiału i zakwitnie, jeżeli publiczność i władze nie poskąpią mu swojej opieki.

Obraz Matejki, *Jan III pod Wiedniem*, zawieszony w sali Watykanu, ma być wykuty w srebrnej blasze, jako antypedium wielkiego ołtarza w Katedrze na Wawelu. Wykonaniem tego dzieła zajmuje się już od dwóch lat p. Józef Hakowski w skutek zamówienia możnego fundatora. Wspaniałe to dzieło kosztować będzie 50.000 zlr.

Według urzędowego wykazu obdarzonych nagrodami na wystawie powszechnej w Antwerpii 1885 r. otrzymała medal złoty panna *Marja Stempkowska*, uczennica wiedeńskiego Muzeum artystyczno-przemysłowego za *malowania emaliowe*. Godnem pochwały jest, że panna Marja Stempkowska, pomimo, że od dziecka wychowywana była w szkołach niemieckich, prace swoje oznacza po polsku.

Piszą do *Czasu*: « Na granicy w miesiącach letnich znacznie ożywiła się wędrówka żydów z Rosji do Ameryki. W ostatnich 12 tygodniach przejechało w jednym tylko punkcie granicznym przez Podwoleńską 312 osób. Władze rossyjskie zdają się patrzeć przez palce na emigrację żydów, w skutek czego obawiać się można, że niektórzy puszczą się w drogę bez środków i potem w Galicji ugrzęzną. Władze austriackie będą musiały wykonywać ścisłą kontrolę, żeby zapobiedz tej ewentualności. Ze rząd rossyjski wcale nie myśli tamować emigracji żydowskiej, wskazuje na to fakt, że jedna gmina izraelska w chersońskiej gubernii całkowicie przygotowuje się do emigracji na grunt amerykański. Delegaci tej gminy wysłani zostali do Ameryki, aby tam upatrzeć i przygotować miejsce do osiedlenia. »

Polacy odznaczający się zdolnościami i nauką są zawsze we Francji poszukiwani i znajdują odpowiednie stanowiska. P. Józef Lipkowski, syn marszałka powiatu Hajsyńskiego, ukończył w roku bieżącym Szkołę inżynierską w Paryżu i jako jeden z najlepszych uczniów otrzymał dyplom inżyniera, z którym powrócił na Ukrainę. Ledwo sześć tygodni przebył w okolicy rodzinnej, gdy już odebrał z Paryża zaproszenie do objęcia

korzystnej posady. Dyrektor Szkoły, proszony o zarekomendowanie inżyniera, który się najwięcej i najchlubniej w Szkole odznaczył, zarekomendował naszego rodaka. W skutek tego wysłano na Ukrainę jeden za drugim aż pięć telegramów w przeciągu dwóch dni do pana Józefa Lipkowskiego. Przybył więc do Paryża i objął posadę starszego inżyniera *de la Société du Crédit industriel et commercial* z pensją 10.000 franków rocznie i procentem od sprzedanych hałmów do kolei żelaznych nowego wynalazku (*Treinsa à l'air comprimé système Wagner*). Cieszy nas powodzenie każdego rodaka, odznaczającego się zdolnościami, nauką i charakterem. Donosząc o zaszczytnym wezwaniu p. Lipkowskiego, pewni jesteśmy, że życie towarzyskie Polaków w Paryżu zyska w nim nową siłę.

Urzędowa *Gazeta Lwowska* donosi: « Krajowi naszemu przybyła wielka dobroczynna fundacja: Książę Alexander Lubomirski złożył w wiedeńskim Banku dla krajów koronnych sumę *dwóch milionów franków* w złocie (982.418 złotych reńskich), którą w akcie fundacyjnym, spisanim i podpisanym z J. E. panem namiestnikiem (Filipem Zaleskim) w pałacu ambasady austriacko-węgierskiej w Paryżu dnia 31 Sierpnia 1885 roku oddał c. k. rządowi do dyspozycji na urządzenie i utrzymanie *Schroniska dla chłopów opuszczonych lub złego prowadzenia się*. Główne postanowienie aktu fundacyjnego jest następujące: « Zakład nosić będzie nazwę: *Schronisko fundacji księcia Aleksandra Lubomirskiego* i urządzony zostanie w Krakowie lub w jego najbliższej okolicy, w osobno wybudować się mającym gmachu monumentalnym pośród ogrodu. W schronieniu znajdują pomieszczenia chłopcy opuszczeni lub złego prowadzenia się wyznania katolickiego, pochodzący z Galicji i W. Ks. Krakowskiego. Zakład zajmować się będzie ich wychowaniem religijnym i moralnym, oraz przygotowawczym kształceniem do zawodów praktycznych.

Diennik Polski we Lwowie zainicjował telegram wysłany z Paryża 14 Września takiej treści: — Powtarzamy go, chociaż nie jesteśmy pewni, czy zawiera prawdę:

« Pan Osławski, zamieszkały w Paryżu milioner, złożył w ręce p. namiestnika Zaleskiego, przybyłego do Paryża, bardzo znaczne kapitały na rozmaite fundacje w naszym kraju. »

Piękna ta ofiarność godna pochwały. Rodacy nasi z Galicji skorzystają z niej, nie wątpimy bowiem, że fundacje, których utworzenie p. Osławski poruczył namiestnikowi we Lwowie, przyniosą wiele pożytku narodowej oświacie i narodowemu przemysłowi.

Pochwalając Pana Osławskiego, weterana narodowej sprawy, niech nam wolno wyrazić będzie żal, że nie wsparł instytucji emigracyjnych, które z takim mozołem podtrzymywane są przez emigrantów, pomiędzy którymi zamieszkiwał p. Osławski, i że nie przeznaczył summy na wsparcie wydalanych z Pruss rodaków, co jego ofiarność nadałoby wyższe znaczenie i wielki już dzisiaj przyniosło pożytek.

Nie znamy fundacji, jakie powstaną w skutek zapisów p. Osławskiego, lecz pośrednictwo urzędowej osoby, jakiego użył do przeprowadzenia ich w życie, pozwala się domyślać, że obcą będzie tym fundacjom myśl polityczna oswobodzenia narodu, a

przecież wszystko u nas do niej zmierzać powinno, obywatel zaś, któryby dał swoim funduszem początek *Skarbowi polskiemu*, to jest instytucji, któraby na obszarze całej Polski spieszyła z pomocą dla każdej potrzeby narodowej, wykonałby czyn wielki, zbawienny i sprawę utrwalenia bytu narodowego i oswobodzenia poparłby najskuteczniej.

Ciekawi bardzo jesteśmy wymienienia celów fundacji, na które p. Osławski znaczne kapitały przeznaczył.

Oprócz ogromnego pożaru w *Grodnie*, który zniszczył przeszło tysiąc domów i odebrał schronienie prawie połowie mieszkańców, przynosząc strat na 5.000.000 r. sr. w przypuszczeniu, zaznaczy się w smutnej statystyce: pożar *Zwolenia* w Radomskiej gubernii, gdzie w kościele parafialnym (nie spalonym na szczęście) jest nagrobek Jana Kochanowskiego. W Zwoleniu spaliło się 174 zabudowań, straty oceniono na 200.000 rubli sr. Pożar w *Łodzi*, liczącej blisko sto tysięcy mieszkańców, spowodził także same straty jak w Zwoleniu.

W Galicji zgorzało prawie całkowicie miasto *Horodenka*, liczące przeszło 10.000 mieszkańców i spaliła się część żydowskiego miasta *Bohorodczan*, niedaleko Stanisławowa.

W Bohorodczanach jest murowany kościół, klasztor Dominikanów i cerkiew unicka drewniana, zbudowana przez słynną Katarzynę z Potockich Kossakowską, kasztelanową Kamieniecką.

W tej cerkwi jest ikonostaz, uznany przez znawców za arcydzieło sztuki. Ikonostaz ten przeniesiono do Bohorodczan z Maniawy, gdzie był klasztor Bazyljanów, zniesiony przez Józefa II, dziś w ruinie.

Z kongresu polskich i ruskich archeologów, jaki odbywał się we Lwowie pod przewodnictwem Wojeiecha Dzieduszyckiego, przyjechało kilkunastu archeologów do Bohorodczan 10 Września 1885 roku, aby obejrzyć owe arcydzieło, dotąd nieznanne. Mieszczanie, chłopcy i mieszczki oraz chłopki myśląc, że chcą im zabrać ikonostaz, napełnili cerkiew, aby z niej wypchnąć uczonych archeologów. Nie pomogły żadne mowy nawet miejscowego proboszcza, archeolodzy byliby pobici, gdyby nie żandarmi, którzy ich rozpedzili.

Później, gdy archeolodzy byli na obiedzie u starosty, mieszczanie przekonawszy się że ich obawy były bezzasadne, przyszli przeprosić uczonych, którzy zbyt skwapliwie ogłosili, że istniała odrębna sztuka ruska. Należy więcej materiałów, więcej okazów zebrać lub wskazać, a potem dopiero ogłosić, że sztuka ruska istniała.

Z Kijowa piszą do *Ruskiego Kurjera* o cenach gruntów, które obecnie poszły znacznie w górę i stały się przyczyną wielu zawiedzionych nadziei włościan. Ci ostatni bowiem, widząc nagłe spadanie cён, po ogłoszeniu nowego prawa o własności ziemskiej, ograniczającego jeszcze więcej posiadanie jej przez Polaków, przekonani byli, że ceny te coraz niżej spadać będą i nie chcieli nabywać dziesięciny ziemi za 120 rubli sr., gdy tymczasem płać już dzisiaj po 150 i więcej za dziesięcinę.

Towarzystwo czytelników ludowych w Poznaniu założyło w roku 1884 nowych po wsiach czytelników 73, w miastach 9 i rozpowszechniło

15,852 książek. Przyklasnąć tylko możemy tej zbawiennej dla oświaty ludu czynności!

* *

Towarzystwo Dobroczynności w Lublinie liczyło w 1884 roku 544 członków; wydało obiadów bezpłatnych na sumę 18,632 rubli, wysłało 24 dzieci do kolonii wakacyjnych na wieś i utrzymywało ochronę dla 36 dzieci. Piękna to czynność.

Klasztor powizytkowski w Lublinie obrócono na tanie mieszkania, za które magistrat od rzemieślników pobiera tylko po 15 rubli rocznie.

NEKROLOGJA

Rodzina Stodolkiewiczów znowuż zasmuconą została.

Niedawno umarła małżonka weterana Teodora Stodolkiewicza, dobra i cnotliwa Polka i matka rodziny, obecnie skończył życie jej syn.

Karol Stodolkiewicz syn Teodora, urodził się w Paryżu. Wychowany starannie, ukończył chlubnie Szkołę Polską na Batiniolu. Po polsku mówił dobrze; podobnie jak wszyscy jego bracia — rodzice bowiem od lat dziecińczych przestrzegali, ażeby synowie ich mówili językiem ojców swoich. Gdyby dobry ich przykład był przez wszystkich pożenionych emigrantów naśladowany, — synowie i córki ich niedoznawaliby żadnej trudności w mówieniu językiem polskim.

Karol Stodolkiewicz pracował jako urzędnik w redakcji dziennika francuzkiego. Skończył żywot w 22 roku życia, w mieszkaniu ojca swego, dnia 17 Października 1885 roku. Pogrzbek odbył się 19 Października r. b. z Kościoła Sw. Magdaleny na cmentarzu w Montmorency, gdzie i matka jego w rodzinnym grobie jest pochowana.

+

Donoszą nam z Juvisy, o zgonie księdza *Józefa Majewskiego*, kapelana przy kaplicy w Zakładzie Polskich Sióstr Miłosierdzia.

Wiadomo, że Zakład w Juvisy, należy do Domu Sw. Kazimierza w Paryżu, jest tam szkoła dla chłopców polskich-sierot i przebywa kilkunastu weteranów z 1831 roku.

Ksiądz Majewski jako dobry Polak, nie pozostał obojętnym, gdy losy narodu znowuż ważący się zaczęły i wziął udział w wielkim narodowym ruchu w 1861 r. W czasie powstania 1863 r. był kapelanem. Obłężenie Prusaków przeżył w Paryżu. W roku 1871 gdy wybuchła komunalna rewolucja, nie mieścił się do niej, lecz był jako ksiądz przedmiotem prześladowania. Komuniści napadli go i pobili straszliwie, tak, że do śmierci cierpiał na skutki tego pobicia.

Jako kapelan Zakładu, zasłużył sobie także na dobre wspomnienie. Umarł 21 Października 1885. Pochowany 23 Października r. b. na cmentarzu w Juvisy.

+

W szpitalu *de la Pitié*, umarł 22 Października 1885 roku, major *Michał Malukiewicz*.

Zasłużony sprawie narodowej, doświadczył wiele biedy a nawet nędzy w tem życiu. Zmuszony służyć w wojsku moskiewskim, Malukiewicz należał do spisku wojskowego, jaki się rozszerzył w latach 1861 i 1862 w pułkach carskich.

Nie trzeba mniemać, że do tego spisku, którego utworzenie było zasługą Jarosława Dąbrowskiego, należeli tylko oficerowie Polacy. Polaków stosunkowo mało w nim było; przeważnie zaś należeli do niego oficerowie Polacy.

Na sławnym zebraniu reprezentantów spisku wojskowego, w ogrodzie pod Bielanami, w ostatnim Czerwca 1862 roku — było 85 oficerów samych Moskali. Żaden z nich nie zdradził.

Malukiewicz porzucił wojsko moskiewskie zaraz po wybuchu powstania 1863 roku i walczył odważnie w Kaliskiem jak na Polaka przystało. Był w wielu potyczkach.

Nominowany następnie przez Rząd Narodowy majorem wojska polskiego, dowodził batalionem w piechocie, która zostawała pod dowództwem pułkownika Franciszka Kopernickiego. Po przyłączeniu piechoty do konnicy złożonej z dwóch pułków, utworzył się mały korpus, nad którym objął dowództwo generał Edmund Taczanowski.

Po bitwie pod Sędziszewem, w której sama tylko piechota walczyła i zwyciężyła, korpus Taczanowskiego posunął się w stronę południowo-wschodnią. W Kruszynie przyszło do bitwy bardzo krwawej, lecz nie szczęśliwej, w której piechota nasza wiele ucierpiała.

Major Malukiewicz był w tej bitwie porażony i pokiereszowany. Otrzymał ran kilka. Zwątpiono o jego wyleczeniu. Wywieziono go atoli w Poznańskie, gdzie powoli przyszedł do zdrowia.

Na emigracji czekały go nowe, jeszcze boleśniejsze doświadczenia. W czasie obłężenia Paryża, jak wielu innych, jak niemal wszyscy, wstąpił do gwardji narodowej. Gdy wybuchło powstanie komuny, nie porzucił jej szeregów, lecz walczył przeciw Wersalczykom pod dowództwem naczelnie komenderującego armią paryżką generała Jarosława Dąbrowskiego. Po straszliwym uśmierzeniu komuny, skazany na wygnanie, wycierpiał nie małe męki. Nie tak dawno powrócił do Paryża, gdzie jak poprzednio trapił go niedostatek.

Nekany od dawna chorobą piersiową, skutkiem tylu nędz i cierpień przeżytych, wszedł wreszcie do szpitala, gdzie umarł na suchoty, mając lat 53.

Pogrzbek Malukiewicza odbył się 24 Października 1885. Pochowany na cmentarzu w Ivry. Cześć jego pamięci!

Przypominamy przytem potrzebę wspólnego grobu i zarazem potrzebę funduszu na utrzymanie grobów polskich. Składki nie wiemy dla jakiej przyczyny przestano nadsyłać. Czyż nigdy nienauczymy się wytrwałości?

+

Hrabina Redorte zmarła w Paryżu 24 Października 1885 r. Wspominamy nazwisko tej czcigodnej Francuzki, była bowiem przyjaciółką Polski i wspierała groszem swoim sieroty polskie, wychowywane przez Siostry Miłosierdzia u S. Kazimierza. Była ona prezydentką komitetu, zajmującego się urządzeniem wielkiej loterii, na korzyść Domu S. Kazimierza, jednej z najpiękniejszych i najpożyteczniejszych instytucji na emigracji. Śmierć hrabiny Redorte wywołała żalobę w kolonii polskiej w Paryżu. Pogrzbek odbył się 26 Października r. b. w kościele S. Magdaleny. Za trumną postępowały polskie Siostry Miłosierdzia i dziewczynki polskie sierotki od Świętego Kazimierza. Mowę pogrzebową wypowiedział w języku francuzkim ks. Idefons Debicki, pełniący obowiązki przy kościele S. Magdaleny. Mówiąc o jej sercu szlachetnym, cnotach, które ją zdobyły i o dobrodziejstwach, jakie biednym Polakom świadczyła, był tłumaczem uczuć wszystkich uczciwych ludzi. Pamięć jej pomiędzy nami przetrwa wieki, piękne bowiem jej czyny zapisała kronika filantropijnych instytucji na polskiej emigracji.

☞ Dnia 29 Listopada r. b., w niedzielę, o godz. 8 wieczór, w Sali Towarzystwa geograficznego, 184, boulevard Saint-Germain, odbędzie się uroczysty *Obchód 55ej rocznicy Powstania Narodowego 1830 r.* pod przewodnictwem Pana *Mickaniewskiego*, na który Zarząd Czytelni Polskiej w Paryżu ma zaszczyt zaprosić wszystkich Polaków obecnych w Paryżu.

Program szczegółowy (polityczny i artystyczny) rozdawany będzie przy wejściu.

☞ W Londynie odbędzie się *Obchód 29 Listopada* w lokalu zwanym *Austro-Hungarian Club*, 60, Greek street, o godzinie 3 ej po południu, urządzony staraniem *Towarzystwa Robotników Polskich*.

☞ W 30-tą rocznicę śmierci Adama Mickiewicza odbędzie się, dnia 26 Listopada r. b., o godzinie 8 1/2, w sali *Kriegelstein* (Rue Charras, 4) *Wieczór Literacko-Muzykalny* urządzony przez Stowarzyszenie byłych uczniów Szkoły Polskiej w Paryżu. *Dochód przyznacza się dla wydalonych z Prus Polaków.*

Biletów nabyć można w Szkole Polskiej (rue Lamaneé, 15), w Księgarni *Luxemburskiej* (rue des Grands-Augustins, 3) i w drukarni *A. Reiffa* (9, place du Collège de France).

Cena biletów: 10 fr., 5 fr., 3 fr., 1 fr. 50. Program szczegółowy rozdawany będzie przy wejściu do sali.

☞ SYN emigranta, żonaty, z wybornej rodziny, posiadający dyplom (*baccalauréat-ès-sciences*), przyzwyczajony do zatrudnienia biurowego i obeznany z rachunkowością handlową, poszukuje miejsca odpowiedniego w polskim domu we Francji, lub za granicą. — Blizsze objaśnienia w redakcji *Kurjera Polskiego w Paryżu*.

ŁYSINA.

ta plaga naszego XIX wieku, której doznaje wielu osób w młodym jeszcze wieku, zmieniając naszą młodzież na przedwczesnych starców, dała pochop jednemu z naszych rodaków, panu **BRYNKOWI Tadeuszowi**, jak wielu innym poprzednikom, do przedsięwzięcia prób i experimentów. — Po kilkuletnich studjach i doświadczeniach wykonanych na różnych osobach, Pan Brynk tą razą osiągnął rezultat, na który nikt dotychczas się nie zdobył. — I tak, za pomocą *Lotion Caesaria* pana Tadeusza Brynka, włosy zupełnie przestają wychodzić, a używając go przez dłuższy czas, przedwczesnie ołysiały może w 2 lub 3 miesiący odsięgnąć jak najszlachetniejsze włosy i porost.

Cena Flakonika Fr. 4.

Udać się z zadaniami pod adresem:
Mr. Thadé BRYNK, 76, rue Monge, Paris.

PRAWDZIWE PIGUŁKI MORISONA

P. ARTHAUD MOULIN

Najlepsze ze środków czyszczących i przeczyszczających krew we wszelkich słabościach złego przymiotu, nadto w zółkach, liszajach, wyrzutach skórnych i zepsuciu krwi.

Skład główny w Paryżu u p. Arthaud Moulin aptekarza, 30, r. Louis le Grand.

Le propriétaire-gérant: A. REIFF.

Paris. — Imp. A. Reiff, 9, pl. du Collège de France.

Wilmorsy Panie!

Z nowym rokiem kochany się termin
 mego użycia z się. W. Luskowski
 wiem co do obowiązku ze strony
 sprawownej Przedsiębiorcy Ogólnego
 nadstania mi kładę numer
 tego Tygodnika; czy więc nie
 moglibyśmy odnowić tego użycia
 on na tych samych warunkach,
 tj. gdybym ja dorężyła nową
 wydawnictwa Ogólnego jakis
 stosowny użytkownik mego pióra
 A może daby się również ugo
 do wspólnej i na większą skła
 by o nowe powieści, jakich
 mam parę ukonieczonych waz
 kuzisach? Na piórze i don
 gie moje czytanie proszę o

wyjechał od poniedziałku, Demiszerem
wyruszył prawdziwego powa-
żnie z jakimiż jestem
Dla Witmirnego Tura

Julja Swarzkowskiego

Brocki
n. Włocławek
24 85.

Jedną z moich sąsiadek pro-
si mnie o doręczenie kradzie-
czy. Oznacza kradzież jej sro-
wad, które tej straszenie do-
jej ingerencja wstawiam w li-
cie.

Jeżeli jest się mi mogły przy-
pominiem sobie i Włocławek

byłis przed laty w spotywarow
 wiliam p. Bastosrewieru
 byli wyduwomita Visingami
 Palstrij; otwor na tej podstawie
 ośmielnam się prosie byli. W Pan
 nie mogłoby objasnie moim pomyś
 nie, co p. B. myśli i mojej
 dowodowany broszury przed laty
 tem; jako obietnie iud pomyś
 cathicum naturalnem wrodku
 mi - Wtorey przed 3m laty
 przyjechł był w Komis
 Treprassam ze ty natytrwoie nie
 mojemj Pan usobisic - bur
 godobros' moie się Panowie
 z moim bratem Sewickim
 Haliem w powodu pomyś
 niezdyi Korrespondencyi, co do
 szcinde jego...

1877 w war. (125 books 1860 Series)

C. F. ... 1876

A. ... 1874

... 1875

... 1878 ... 1881

C. ... 1880

A. ... 1881

... 1885

... (New ...)

... 1873

...

... 1877

...

Lambert, sep 1812

70

Last Mary Anne!

Puystaten Pam groetend me
sigea moje disiw... Polster sigea
nlembekij prepi. "Le obsewne pijej
wray Para er obsewne wotmilla groy
ghe me om gtem, cherey Pan wotmilla
chye tym excogitem, se wotmilla juis
dum m: se wotmilla m: dha m: gyl baw
obsewne wrae, se wotmilla dace e me
mi me m: g.

Zednak goortanau jak man
silney moje pusch, chye Pan colchick
zaflyanot orish nlembekij - jero moje
wotmilla m: m: Pan wotmilla m:
a ja je wotmilla m: wotmilla m:
wotmilla m:

Ames teje wotmilla m:
y.

prosię uprosiło, aby Jan. Pan
 raczył się w przeciągu tygodnia
 zdecydować, i w razie, gdyby się okazało
 do Ogwińska nadać, porządkować
 się uprosiło u p. Tymoteusza Pogorzelskiego
 starosty w Dąbrowie - w przeciwnym
 razie uprosiło o bliższe rekonesans w kan-
 celarii p. Najewskiego

z uproszeniem

Kubala

Wiedeń, dnia 15/1 1863.

74

Wielmożny Promiślan Łamowski
we Lwowie!

W odpowiedzi na list pański z dnia 13 l. m. pospieszam
zapisać, iż nie byłoby mi w stanie do żadnego
wchodzie układy, tak dla pisma naszego jako
też celem pośrednictwa u Brockhauza
dopóki mi zostanie rękopis przekreślony
i osadzony.

Jeżeli zaś nadto przekonany si, Dzieje
Dyplomacji polskiej są przedmiotem dobre
przepracowania i może przydatnym dla
"Postępu" — jednak mojej starości nie
roztrzymać — dla tego mogę tylko pro-
ponować aleyś pan swój rękopis sam
nadstawić, a niechawem, starać się bsdziemy
stanowiska, ilei odpowiedzi
z prawdziwym powieraniem

L. Osicki

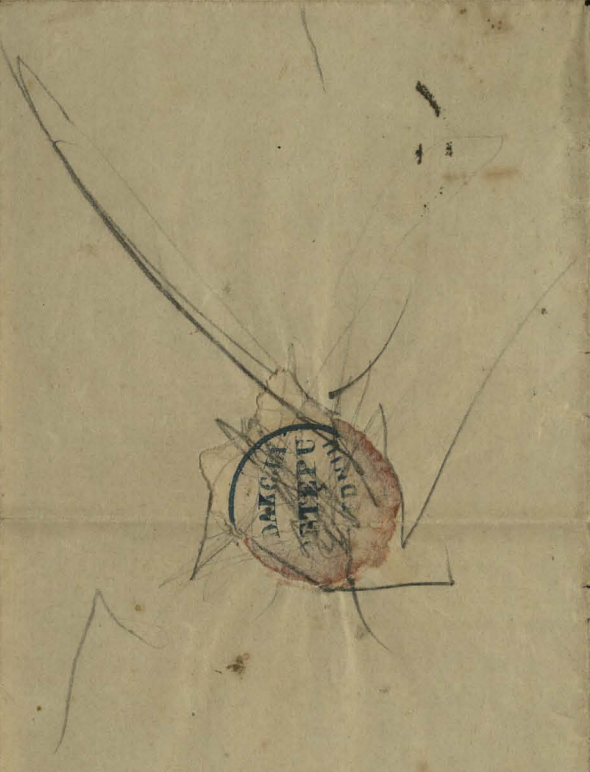

W. J. Adams
New York

100
No 5554 ⁴/₄

Remberg.

Stoboda singulata 29/2 88 75

Kobany Pami Blouistawie.

Wosoi wory do Stobody a podwoj
 zastatem Was list na ktory
 natykniat odpisaj, - Wosoi
 wozriatec si z P. Tygumatem Roma
 nowostim i pytatem o'klowie jego
 i jego Pami, zaprosit mnie u si z
 wajz zapetnie dobre - natym wize
 pum kere szar dobre shi - lew w sz
 byom szybu - to o'ile szymatem to
 wumim topy zapetnie mize u a shi
 jwi jst podobus 320 mabtois y'k'k'k'
 to wize jst nie powierajza uumim -
 a ferer Sei'sham Was sedecur

Janina
 wybacnie pisanie ale jenera szta
 szarona nie wotada potem dobre

Bytom
20.X.85.

Szanowny a Kochany
Panie!

Proszę Takławie przesłać
4-6 klisz, których można
użyć do dodatku "Kotulika",
co by niezawodnie mi to było
wyteknikiem. Póki nie mogę
wydawać pisma osobnego ilu-
strowanego, to chciałoby w ten
sposób zaszyć z ilustracyami.
- Proszę adresować do redakcji
"Kotulika", bo ja idę na 2 mie-
siące do kozy. - Proszę przysłać
rachunek za klisze.
Serdeczne pozdrowienie
z stacjonkiem
K. Radziejewski.

Братовому Павлу.

Мировиду & Sr. Woodzila:

Дзиднскы едичи i обая гоботы
 јудискуы зейи си, & Сяни
 Танаму. Клозы мурел садупеу
 Олуда подети. Да Шиссисо
 порануиена се.

С сеундичи: порануиена

Алапила

KRASICZYN 17. Lutego 1840.

Wanowemu Tanie -

W Sobote, wiewornym porzucam
do Lwowa; kilka dni zabawie
sam. Od niedzieli wiec razem jestem
ze srodami, proce tylko niedzielnie
mnie gosc; kiedy chwile sie mam -

Mnie zadowoloby sie ze niedziela
bydaby najodpowiedniejsza na nasz
schadzki, bo wida jest wiec mnie
wtedy wolniejszego jak w inne dni -

A zazwyczaj; powracaniem
powolny droga

Wanowemu

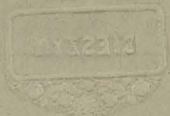

Szanowny Panie!

Pięte mi uproszenie się Szanownego Pana
 po tylu latach do mnie. Odpowiadam po-
 spieszenie, że poszukuję pomocnika i oglądam
 się już dość dawno za takim, ale tylko sobie
 koniecznie takro, aby mógł on stać się moim
 następcą, bo nieśledy a młodziory śladziej,
 psulej germanizacji, albo chorującej się wiczej
 materjalnemu wiołkaniu i nie mójjej pomocy
 do pracy darcinikarskiej lub literackiej -
 nie adolatem wyobrazić takowego. Pomyślam tedy
 mojemu rozpytaniem jest, jaki jest wiek Szanownego
 Pana, aby osądzić według awyrażonego przypu-
 szenia, jak długo Rodzany Panie mógłbyś
 poświęcić pracę swoją w Gwiardze Cieszyńskiej
 dla Śląska i polskiemu prowincjani.
 Drugiem rozpytaniem jest, czy odnowic Rodzany
 Pana jest pewne, bo nie należy powierzać

sądzić, że wypełnienie dyktandożnego arkusza
 Gwiardki jest talwa, rzeze. Na dwóch tego przy-
 pomuz tylko, że mając dawnij spio Gwarowitkos,
 choc' się uwarali za redoluph, acowili in. w. obenie
 zgodmowo jednij orzpi Gwiardki G. lak kwarowego
 „Peregledu politycznego” jest dla nich już doste-
 leczna, praca, i samel se wiele dla nich. O Kwali-
 fikaciz Szanownego Pana za redaktora nie pytam,
 tylko racij jesure o to, czy Szanowny Pan miath,
 wole, i ochotz, pilnie sledzet nad opracowaniem
 Kwidoraxowego numeru. In to wbie mysl,
 kiedy przez tyle lat sam jeden prowadzitan i
 redaktiz i administraciz Gwiardki, a admini-
 straciz prawie tyle radaje mi pracy co redaktiz,
 to pomocnik czyli redaktor sam powinien
 podstat pracy redakcyjnij, kiedy potrzebam
 dla siebie administraciz. Chyba szwadczam,

ze redaktorowi ściśle musi się zastosowywać do
 mojego programu i wskazań, dyktuję sam
 się nie wyrażam straszenia Gładki. Ja
 pragnę uwolnić się trochę od redakcji, aby móc
 zajęć się spokojnie innymi pracami, oraz biele-
 siami sprawami narodowymi, o których i Pan
 mógłby być pewien, że brak nam czynnych
 pracowników. O takich warunkach, mianowicie
 co do utrzymania, teraz nie piszę, oczekuję odpa-
 wiać na pierwsze zapytania, i wyrażę Panu
 sobie, a choć Panowy Pan w tym względzie
 zaświadczył mi swoje wymaganie, czyli sta-
 nienie będzie możliwym radom wyrazić.

Odpisz Panu o odpowiedzi i zostaj
 z danym szczerym pozdrowieniem
 i ustanowieniem

D. 25/4. 82

P. Malinowski

Kochany Bronisławie!

"Pragada polski" w rewolucji nie cierpić my.
 wymaga "precyzyjnego programu" to jest literatury,
 obywateli. - Nie była to krzyżówka - lecz napisał
 ze strony myślicielów. Orazon! - Pięty odprawy
 umiarkowanej były w A. S. S. S. -

Więdy pragnęła, nadzieja nie ma plonie do wy.
 porządku i wiedzy gospodarczego odprawy
 czy też pod obracają - spójny z pro obk.
 aby kochany Bronisławie widać ci
 do siebie i aby kochanie nie stawia
"Kongres wiedeński"

Oczekuje z upragnieniem na twoje przybycie -
 a przy okazji nie odprawy zochowacim
 kochanie, wiedzy prace wygospodarkę - literatury

Twoim
 szczerym
 stragan

kwiecień 2/21 1890

Wicherety

83
Baupervusian
11. Lutego 91

Wichmasy Panii

Daunus, jak obicatem o tegytku
Konfereency z Panem Zewiszem
fizyca samym. Tedy mi musi
by rozcieram do dyrechuy kryje
wej me dwoim w part ad Kady
tu "Kotka rolniczy". Wzyskaniem
sob' chetui widia koajama
dyrechuy -

Wreszty tu wiadumoi para
kiam zapowiedim iz kade tygo
zin "Kotka" za Diaty z przyjem
nosim spemim ko zywie to poc
Kwadam iz tam kamo grom sa
w swad otankam tocy hicie

jak tam podawstau Bohaderny
dobryj rosh' - Sca adawatei
cela maga, sy - klatka zolwici
z porythim somijae - dlu ty
Kodau izce euicu Sdgi Koi.

z nepokian powar' auicu
powotny Suf
Edlts wybracuwaj

możności zaopatrzenia go w broni, i ostatecznie
 Łyż Libau, do tego się przystąpił, i istny dotkli-
 500. Sztucim Belyjch. kłoni on sprasował, o
 czeu feriozaidzi raimiszi wspania.

Ludzi miedziemy rozbiatorawamy z oddziału po
 Łaugiwoiewa pleskeri, i pod feriozaidzko obato
 1000, qy jiducz broni byle 500, kbur obymai
 miedziemy, i wiecj nienuadzielo, a rai[?] Kawalerji
 niebyto wbrojenia i kowu raledwo sta 40. ludzi,
 wydalimny punkt rozkur do organizacyi wojchany
 i wrovalimny Cywilem - aby do punktu ornawoney
 kowu nlasaj Bolyickij 500 ludzi z rozkwestowa
 ranyj dotawida, qy w killeudziainim jui byto
 wyslanyj na granice.

Tymczasem na punkcie zbornym, organizacyj
 Cywilem dotawida raledwo 315, ludzi, 30. koni,
 bez unowokowania, rarcem pmulo oddziel nasz rale-
 duo wyswit z temi sitami bloic popowudiu jui wy-
 stane przez fuera i przecumni byly: Kombatantain
 338, a Kawalerya, utani i koray 14. kowu, (kawa-
 lerya przeważnie miedzi wstano konie;) Zkade
 feriozaidzi nypora si w bitwie pod Kolybant 1.V
 byto 544. kombatantain, nadto 60 Saperian, kawale-
 ryj wo. a 2 Szawier, rarcem 740 ludzi?! To
 rarije, qyzi faktem jui, in poroztato naworuch
 broni 162. sztuk, zlyr przed bitwą 1. Maja, zorda-
 Tem wstamowka Kawaleryjdam 20. sztuk, a poroztato

142. ręk w obecności mej i pod rozkazem, oddział saperów
złota i czerń wreszcie wzięcia pod Kobylanką, i dopiero
4. V. wydobyło z tej broni 100. ręk ręk na nadany dzień
dla urzędniczą przesyłać do oddziału ludzi kłóć przysposobionym
Salski i Karol Sierawicz / nie Sierawicz jak w
pramitkach / oraz kłóć samą iż ciążą pojedynczo do sto-
ru. Jedną w bitwie 6. V. mieliśmy praca na furze
obozowym 29. ręk broni zapasowej tj. pozostać z 500;
a całość 18. karawajów, niemając innej broni, pobrali
stłucz i wależy piasek.

Taki jest istotny stan rzeczy. D. 6. kłóć byłam rannym
Karawajem w głowie, Jeronimowi przepad mi wolić spra-
wowania podobnie kłóć i strak panickim, które odebra-
łem w szpitalu w Czechowiu. Okropnie uszkodzone
z Lublińskiego nadstawa mi, poniżej raportu Stronowca
i kłóć, kłóć wyryłam i w wyprawie 1. i 6.
V. pod Kobylanką, Moskwa straciła 983. ludzi, w tym
oficerów 17, w rannym i zabitych. Cyfra 4 podjęła
wobec Jeronimowi kłóć iwał dale do pramitki,
niewinną kłóć iż i wiele innych rzeczy zmian - i
wykrońt drinowazy.

O przebiegu Jeron. wzięcia, widział iż z nim nie
możem praca kłóć, z przyczyną kłóć niżej pramitki
rannym w głowie, w obronionym miejscu widział iż kłóć
Kobylanki. O przebiegu tem dowiedziałem iż ledwo w kłóć
kłóć, kłóć kłóć obam, pramitki mi olem mówić kłóć.
Jedną kłóć odebrałem ten kłóć Jeronimowi, iż kłóć iż
nie odpowiadalem nawet kłóć mi dowiedzieć rannym 3.

Siedział on mi w nocy o obloczeniu przez Moskali, o adwiciu itp. dawal powady - a najsmiejniej mi wspominal o Kouburzy; dopiero mi pominiej osobiciu to niowst, ze byt Kouburzy-
nowiczym w glawie.

Stawinski

Olozi, Lacy Lacy! sprecilitem tu ogolny poglad na
twoje mnie nie gzej ze sp. feriozainchm, bytem
usprawidlowiu spawicnie me, ze pamiatkuiki jeso pomyke
obadady me mnie wrazenia. Gdyszym bowiam nie nuhat
jar poparcia w wolalkef wlamydz i dowadadz porozektyz
mi, a bylko pamiatki przepwat w powice, to byle zara-
ayz btdaw i niidobadawoi, byle danyz nieprawidnyz
lub niewladnie nie pmiatawionyz, ze doprawdy, co do
warhaciu byt pamiatkuikow, to chiba owe nioz, to ~~to~~
warhaciu, u dader is, czyta, nieznajnyu blizij sto-
smukau : wyprawien - ktore w pamiatkuikow opisanie lub
dostawie - dwoi swobodnie i zpowonem najgicim, ale
innego porytku - dla historyji, nie widet, tak dader
wiele - jechi nie jiu szlode, jechily ktore Riedy em
partawie byt pamiatkuikow zbieral niaberyat do
historyji 86d.r.

Olozi, niechaj Was Lacy Lacy nie radawia i to, ze
juz is wyprawitan odbiegla mnie chji pomykaciu i dopetui
jua pamiatkuikow manuekryptu. Lowz mimo to, zabradam
is do tej roboty, dui jemu 4. mam bawdo warim prze-
szlode, gzej mam Rephloza Brauka i wick z wina
ozymowiu. Gocram jidny jiu razidz, jichui i edzje mi
is ze do 8-10 kwi nadurka Wam manuekrypt w latowu,
chaj moie nie wiele uwaz dostawryj btdz miuz jiu, ktore
jidnyz ewoki chiacum wpricu.

Drżąc organizacji, Komitetu Centralnego i Rady Narodowej
znane mi bardzo było, że doładnie, ba chciwie byłam już
w Obozie, oddzielnym punkcie i wzięto Komunistyczny Kwartal
Narodowy. Od czasu sformułowania oddziału pod Kłodz,
Głuchym, - i wzięcia Kłodz, aż do tej nieporozumiej chwili
gdyż się znalazł odciskiem przez doładnie pod Opole-
wem Egiptem arendarskim Langiewiczem, przyprowadzi
iż z Kłodz do Opola dla podzielenia i z doład-
niającego Kłodz, Smieszewickiego lub Baranowski, i
podzielenia iż już nie doładnie - a za by ujść rad Ka-
radzie, wstąpił przez wzięty, przyprowadzi iż unieruchomionym
jaż również drżąc organizacji i wzięcia, drżąc
oddzielnym na polu walki z wzięciem, bardzo wiele,
znane mi iż mi doładnie. Niemał jednego pre-
terezji pisał państwowym - rad byłam tylko nigdy, wy-
dania krótkiego zbiorem jałby faktem tylko prawdziwym
którego drżąc miły drżąc do jałby państwowym
prawy. Lecz w obozie państwowym porównując, to mo-
nołali - były by bardzo porównując.

At - dwie na dzień.

Przez - raz skauowany, Lany Lany próbowały mi
by rowełdy barwaniny, a zarazem, niekiedy cho-
wai urazy za niegroźne moje enclerionie
iż w obozie Has i próbowały stać mi Wary - chci-
jensze raz państwowym, stać się to mimo woli i
moje strony.

O wreszcie zapewniamy prony przyjaźni umiły bradniej
dłoni o przyjaźni i drżąc Wary

Janusz Winiarski

Wacny i Szanowny Panie!

Nie podziękowałem Wam Panie - za względy takowe
i ofiarowania mi prace Wasza. Pewny jednak będzie
że teba z złyopisem i paczka oddziecha naderż, do
jednego pośredniczła, nie obwiniaćem tydzie, aż do
piero przed wozem u Smigródu. J bardzo mi to przy-
kro, że za uprzejmą gwaruń - odwrócićm się
mileremiam. Upeowiam jednak że stało się to mi-
nowolnie, i prozę, chęć upać mi Wacny Panie,
i prace Waszą oświetam już dawniej - z ceteru umie-
niem jej warności i zastęgi, a chęć, ceteru sercem
nadziomy dręskując, za ofiarowania mi dawad przy-
jawiłskiej ijerkiwoi.

Pręgi, przytem - usprawiedliwie' powad zwolnić, co
do zwrótu złyopisu powierzonego mi do przyjor-
nia.

Ze Lwowa wróciomy do Berechów, na dobre położeni
iż umiastem chory do łóżka i dni kilka odpocudawać
iżle, a wlym stanie odebraćem tebegram

nagłasy mnie dopowrodo do Zmigrodu, i na poty
jonne ciopiozy nasiatem ty drozy sdbi.

A Zmigradie, zastatem taki newat interesow, prisaniny
i potrzeby wyjidanie z domu, ze prawdziwie, wiekszozy
to czen do saporwytku nujlom, a co najgorna, iep
wiororami przy wiadelle, a przyozymy stabezy ewozhu
prawie nie robu' nicmoyz.

Szorene jest to moje wygnanie. Gdy jednem słow-
nym leze i precyptatem biliea arduary, porochowatem
sz, ze niekolewem jst precyptai wpiem otalimie (3)
tam pamistnika sp. Jeriovandiaz, wdanow, goz w
reputoie wiele uwaj i ustapan z pamistnika przy-
radzi autor, pamistnik prets obtozym nowa, spro-
szekitan bezudowani, leca wygnai nustrz, ze nie zba-
dowatem sz nim - i po precyptaniu go, sdbieyta mnie
jaloby chci cyfania rekopisu i robicim do lezyi usay
swoich.

Mozie to Has samie radzivi? leca ubryji mi trudno
prajloweyz wrowicnia - ktore, obudzity we mnie pamis-
tnika sp. Antonioz. Szaca to lekka, improvizowana.
Ludie, z darzenia i wypadki, daly i miyjcowosci pomizna-
ne bezladnie i niewladnie, jazy rownwie, niebywate
pomieszczone speary i zdorenia.

S.p. Antonioz, kuatelem osobinie - r. Warrawie jenne
byday dzieło kominikowalimny sz i coby. Do oboru
wypraczyliimny narzem z Warraway d. 17. Sycernia 1860.
pod Rudo garowitko, Nominacyz na dawodnie adwiate

Która wydał mi Król Narodowy, po oświadczeniu się Jerio-
rainickiego, iż chce wyjść ze mną do oboru, zwrócićm a na
to miast wyjednaniem nominacji na dowódcę oddziału Jerio-
rainickiemu. Od lat dwudziestymy wspólnie-wynikli trudy
oborowe, prace i wypadki, aż do przejścia Langiniora z
całym szlabem do Galijsji. Przepię Langiniora, na radzie
wojennej w Wetm, iodejnie sam byłem przeciwnym, aże
Langiniora poprosimy przez sp. Waligondus, pustelnika Borryta-
wickiego, Matawskiego i innych, Jeriorainicki zaś ratował się
milorzą, ażeby należał nam aby zolat, bo cały obór
(przebie 3000 ludzi) byłim zamkniętym, i że on, teubandij
odjodził do Galijsji niepostrzeżenie, gdyż 1800 ludzi podbrania,
z oddziałem przez nas obydwoj sformowanego, porachowa
był sposobem bez awodney, a ludzie ci stepo mu ufali,
nimno to jedyn Jeriorainicki ratował się milorzą, a uchw-
nie adreket mi, iż on miui Szejci porachm Dyple-
tora, a że Dypletor porachm miui łowarąże sobie do
Kradawa, więc odjodzi.

Od tej pory ożyczył się stosunek miui do Jeriorainicku niwo.
W Krakowie - Humaroyt się miui sp. Jeriorainicki z tego po-
stępu - a głaowni temu, że miui parodniau, jiloby amu-
niya cała przepada. Cobyto jednak myslom. Oświadczył mi
prytem, że Jer. Wysocki należa aby wyjechał bez zstoczenia
w Lubelsku obija oddział sformowany przez Szejca Adama, lea
że on wolaty wrócić w Sandmivicki, jiloby byłes co brani
ocalono. W tem serwat miui Wysocki do siebie, a Jeriorai-
cki oznajmił mi, że nie ośem, iż Wysocki chce miui
ratymać przy sobie do wyprawy na Wasyji, a zowarun, że
jiloby wolat się z Wysockim, lea on w radymu raris w
Lubelsku niepojdzie.

Wiedząc o tem, że wyprawa na Watyę i doletanie jeszcze polu,
a żei pragnął być w toczonie powrócił do rządu oborowego,
zgodził się na negocjacje i przywrócił ferio-
wiczkiemu, że pojdzie z nim do Włobek lub Sandowicki, by było wrychlej
było wiodło. Udał się do rządu pinto do Wysockiego,
który, jako ten general Crapeli, wistnie należał na to aby
do wyprawy wotygińskiej ualeat. Był obecny H. Adam Sap.
Dalej rozmawia, że się nadzieje do Wysockiego by przywrócił wy-
stanie dawno w miłej Crapeli w Włobek. A gdy ferio-
wiczki oświadczył stanowow, że nie wyjdzie już ja z nim ra-
zem niudać się, i gdy przedstawiał Wysockiemu, że jedyne
pragnie w najrychlej wiodzie na plac bazy, zgodził się ostatecznie
na to Wysocki.

Byliśmy potem u Mierostawskiego, który kilka razy pojechał
po mnie już wspaniałe - ten też nie chiebał i wspaniałe.
Szkoda, że inferiorański, spasił zajmując romans z Mierostaw-
skim - jako wiche charakterystyczny, a było zakazane
teżi przywrócić w swoim państwie.

Tegoż dnia jeszcze wyjeżdżaliśmy z Krolowa - do Starych Kolej
Radymno, gdzie mieliśmy się udać w dalszą drogę, i gdzie
miał nas oczekiwać delegat organizacyjny. Tymczasem nie
zastaliśmy tam nikogo, a wyjeżdżając było, bydaremni konim
na Starych i Ostrawa, odjeżdżaliśmy na noc do Ostrawa -

Tu dowiedzieliśmy się, że Crapeli już sprowadził strawy
do Galicji. Nadzieje wyjazdu do oboru spóźniło pinto.

Na drugi dzień przyjeżdżamy wojenny Kamiński Str. 2. i zape-
wniamy, że w kilka, kilka dni najdalej będziemy mogli
już być tu z Moskami, broci bawian przetwarzanie ocalona,
i przechowanie dobru. Stato był jedyną inowoj. pinto 4.
Wyjeżdżamy ostatecznie na spomowanie admieta, i wracamy na

Wielmożny Pan
Kamorski

Redaktor Ogniska
domowego w

M. Garnarska Lwowie
L 2c

12/12 886

Wł. Sarnie !

Niechci atabym, aby Pan
sądził in lekwarą tam
list Pana tyle dla
mnie zastępy. Na do-
wód, że tak nie było, posy-
tam to, co nawet tam pi-
sał na życzenie Pana
z mojej historii, dopóki
ciężkie cierpienia serco-
we nie powalily mnie
o łone, z którego już
3^{ty} miesiąc nie wstaje.

Jeżeli mnie Bóg wro-
ci do zdrowia, to
pragnę porozumieć się
z Panem co do wyda-
nia mej Historji - gdy
nas inne będące wra-
dzenie Opatrowsie - na-
tedy regnam Pana -
polecam Go Bogu, a sła-
chetną pracę Pana naj-
piękniejszemu rozwojowi -
a dla siebie proszę o
bratnie wspomnienie
Michalina Wysocka

Winnicki

niem, oddawać do zbiorów publicznych, gdzie znajdą należyte pomieszczenie i zostaną udostępnione w odpowiedni sposób dla badań naukowych.

Wzywamy zatem do składania materiałów, nawet najdrobniejszych, w piśmie i druku, fotografii i portretów, planów i szkiców w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich, zaznaczając, że wszelkie wiadomości o wymienionych tu materiałach są także bardzo pożądane.

Bliższych informacji pisemnych lub ustnych udziela Oddział Rękopisów Zakładu Narodowego im. Ossolińskich (Lwów, ul. Ossolińskich 2, I. p. tel. 285-37).

Dr. Zaworski

**ZAKŁAD NARODOWY
IM. OSSOLIŃSKICH
WE LWOWIE**

---

do L. 119/I/37.

25 2
member
Frank

Lainiviki S.

1792

1 nt.

Wojah
strapicenu

ЛНБ ім. Стеф
Відділ р
О/Н